

Φουκαριών (δεν είναι υπερωμένοι; να λύσει τις τὰς Ἀσκήσεις; ὅσας ἐμπορεῖ;) Ἀργῶν (χαίρω διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐγχειρήσεως; εὐχαίρει πλὴρ ῆ καὶ ταχίστην ἀνάστασιν) Κομοτηνῶν καὶ Τρολλῶν Κεραιλλῶν (σὺ; εὐχαριστῶ ἀλλὰ κατ' ἀπαράδεκτον ἀρχὴν, διευθύνσεις δὲν στέλλω; ζητήσατε ἐπ' Ἀγγελλίας; σὺς να στείλων οἱ ἴδιοι, ἂν θέλων;) Ἡρώα τοῦ Μπαϊανίου (βραβεῖον ἔστειλα;) Μανὸν (ἔλαβα, εὐχαριστῶ ἐπιστολὴν διεβεβασμένην;) Ἐθνικὴν Ἀναγέννησιν (τὰ βραβεῖά σας παραλαμβάνετε καλλίτερα ὅταν ἔλθετε; ἂν σὰς τὰ στέλλω, δὲν θὰ σὰς προφθάσουν, μὲ τὴν βραδέειαν αὐτὴν συγκοινωνίαν;) Ὀλυμπιονίκην (καθεκαστήν, 9-11; προτεινόμενον ψευδώνυμον ἀπαράδεκτον) Γερμανοπαῖδα (τὰ ἔλαβα ἅλα καὶ τὰ ἔστειλα;) Ναυτάμι τῆς Ἀθήνων (καὶ ἐπιστολὴν ἔλαβα καὶ λογαριασμὸν ἔστειλα;) Ἐνα μέγαλον τρολλῶν (γιατί δὲν ὑπέγραψες; ντροπὴ ἦταν;) Ἐλευσιναῖα Παρθένον (καλὰ εἶνε, ἀλλὰ δὲν ξέρω ἂν θὰ δημοσιευθῶν). Ἐδ- γενὴ Ἰαπύτην (ἐπῆραν 25 Ἐδύμα, δηλαδὴ περισσώτερα ἀπὸ τοὺς βραβευθέντας, ἔπειθ' ἐπὶ ποιήματά των, ἀπολύτως; ἦσαν καλλίτερα, τεχνικώτερα; ἐξήγησα ὅμως; ἔτι διὰ βραδέειαν ἐ- προσηγήθησαν τὰ παιδικώτερα;) Νικητὴν τῆς Ἀθῶν (τύχη! τὰ ἔδωκα ἅλα σὺ τυπογραφεῖο καὶ μὴχαν ὅσα χῆρεσαν σὸν τόπο ποῦ ἔχῃ διαθέσιμον; αἱ ἀδελφαί του; Ἀνανία σ' εὐχαρισ- τοῦν γὰ τὴν κάρτα). Μαργαρίταν τοῦ Ἀργῶ (τὰ προσαπέσω;) Κωνστ. Δ. Ἐλευθ. (δικαιού- σαι;) Νικητὴν τῆς Ἐξῆς (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἐξ- σπλάσμα;) Χανδουμά (ὁ κ. Φ. ἔλαβε τὸ γράμ- μα σου καὶ δ' εὐχαριστῶ πολὺ;) Ὑμνον τῆς Ἐλευθερίας (ἔχει καλῶς); Νεύτονα (ἔλαβα, εὐ- χαριστῶ ψευδώνυμον ἐπιτρέπεται νὰ παίρνῃ ἕνας συνδρομητὴς καὶ ὄνο καὶ τρία); Ἐλληνα (ἡ φωτογραφία σου ἐλήφθη ἡ δημοσιεύσεις ὅμως θὰ βραδύνη καθὼς καὶ πολλῶν ἄλλων ποῦ μοῦ ἔχουν στείλῃ;) Κίστρο τοῦ Ὀδυσσεύς, Δημ. Σ. Κόκκινον, Πηλέα, Ἐλπίδα τοῦ Γένους, Ἡρώα τῆς Θράκης, κτλ. κτλ. Χο. Δ. Χριστοφ. Λευκὴν Περιουσιάν, Πρόδραγα, Ἑλένην Κ. Ζηρ. (ἔλαβα, εὐχαρι- στοῦ). Γενναῖαν Ψυχὴν, Ἰσιδα (ἔλαβα, εὐχαριστῶ, ἔστειλα).

Ἐστὶν ἔτι ἄλλοι ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 15ην Σεπτεμβρίου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Συνέχεια τοῦ 167ου Διαγωνισμοῦ Ἀύσεων
Ἀγούστου—Νοεμβρίου
Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 17ης Δεκεμβρίου

545. Δεξιόγραφος
Ἐάν ἐνώσης, λῦτά μου,
Ὀλύμπιον Θεόν
Μ' ἐν ἔσθρον, ἕνα σύνδεσμον
Κ' ἐν ἀριθμητικόν,
Θὰ κάμης ἕνα ἥρωα
Μεσσάμιον, γνωστόν.
Ἐστὶν ἔτι ἄλλοι ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 15ην Σεπτεμβρίου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

Ἐστὶν ἔτι ἄλλοι ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 15ην Σεπτεμβρίου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΝΕΟΣ Τυμοκατάλογος
Καταργῶν πάντα προηγούμενον

23 ΤΟΜΟΙ 23
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ
ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ (1894—1916)

3 Τόμοι: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896
ἕκαστος ἀδετ. δρ 3—Χρυσῶδ. δ. 6.

9 Τόμοι: τῶν ἐτῶν 1897 ἕως 1905
ἕκαστος ἀδετ. δ. 7—Χρυσῶδ. δ. 10.

11 Τόμοι: τῶν ἐτῶν 1906 ἕως 1916.
ἕκαστος ἀδετ. δρ. 8.—Χρυσ. δ. 11.

Αἱ ἄνω τιμαὶ εἶνε διὰ τοὺς παραλαμ- βάνοντας τοὺς τόμους ἐκ τοῦ Γραφείου μας. Οἱ παραγγέλλοντες νὰ σταλοῦν ταχυδρομικῶς, πρέπει νὰ προσθέτουν διὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἕκαστον τόμον λεπτὰ 50 διὰ τὸ Ἐσω- τερικόν καὶ δρ. 1,50 διὰ τὸ Ἐξω- τερικόν.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
[12—149]
Συνιστῶ γενικῶς μὲν εἰς ὅλους, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τοὺς ἐκ Τουρκίας συνδρομητὰς νὰ υποστηρίξουν τὸν «Στάθην» διότι εἶνε καὶ ἔργον Μικρασιατοῦ, καὶ ἐκτάκτως πρωτότυπον, συγκινητικόν, ὠφέλιμον, τερπνόν, διδακτικόν.

Ναυτάμι τοῦ Βοσπόρου
(Ἐυρίσκειται καὶ εἰς τὸ Γραφεῖόν τῆς «Διαπλά- σεις».) Ἄδετον δρ. 2,50. Δεμένον δρ. 3.— Ταχυδρ. Τέλη λεπ. 35.)

[12—150]
Ο Ἐγὼς τοῦ Μωροῦ κατέρχεται εἰς τὸ δι- μοψήριμα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον:

ΝΙΚΗΤΡΙΑ ΕΛΛΑΣ
[12—151]
Γερμανοπαῖδα, Ἀδικοκράτειρα Βυζαντίου, Φτερὰ τῆς Νίκης, Νεύτονα, Γυνθειοκάμη, Παῦλε Χλωμὲ Τροισέγγην, Σανθὴ Ποργιμπούλα, Τρολλὴ Σανθούλα, Δεχούσατε ἀλλο- λογραφία καὶ ἀνταλλαγὴ Μ. Μυστικῶν, Ὁ- ποῖος κ' ὅποια θέλει ἄς μοῦ γράψῃ:

Ἀντώνιον Κοτζιάν Ρ.Ρ. Πειραιᾶ
[12—144 (β')]]

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ὑποψήφιος Δημοψηφισματος 1917
[12—152]
Ψηφίσατε ὅλοι τὸ ὑπέρροχον ψευδῶ- νυμον:

ΚΥΑΝΟΔΕΥΚΟΝ ΛΑΒΑΡΟΝ
[12—153]
ΓΕΩΡΓΙΕ ΖΑΝΙΑΚΕ, στεροῦμαι ἐπιστο- λῆς σου, Διὰ τῆ:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΛΑΙΟΔΟΤΟΣ
[12—154]
Σύλλογος «Ἐλληνικὸς Δεσμός».

Σὺ Ζητοῦνται ἀντιπροσωποὶ πανταχόθεν. Δι- ορίσθη Λαρίσης, Δ. Κ. Δελκώτσος. Ὑποστη- ρίξατε τὸν ἀρχηγόν μας:

ΚΥΑΝΟΔΕΥΚΟΝ ΛΑΒΑΡΟΝ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ἈΘΗΝΩΝ: Ἐδθ. Ν. Γεωργιουλῆς, Γαλανὴ Σταυροφόρα, Σπ. Π. Νικολαΐδης, Μέλλον Προ- δρομητὸς, Ἄνδρ. Ροδογιάννης, Δοξασμένη Ἀθήναι, Φράουλα τῶν Δασῶν, Ἄνδρ. Γεωργε- βίτης, Ἰωάννης Παπαδόπουλος, Π. Π. Καρανῆς, Ἀθανάσιος Ναυτάμι, Ἐμ. Α. Βαμβαχῆς, Λεωνὸς Ἀσπὸς, Σοφία Χ. Ράινερτ, Γερμανοπαῖς.

ΑἴΓΙΟΥ: Ἀμαλία Καλαπόδη, Ε. Β. Καλαπόδη, ἈΝΑΡΑΒΙΑΔΑΣ: Μαν. Α. Σινάνος.

ΚΑΡΑΜΠΑΣΙΟΥ: (Βόλου) Ν. Κ. Κολκάκη.

ΚΑΡΑΙΤΣΗΣ: Ναυσικά Ἀναστασίου.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Μαγνητικὴ Θεά.

ΚΟΥΡΚΟΥΛΩΝ (Εὐβοίας): Γ. Α. Ζανιάκος.

ΛΙΜΝΗΣ: Κ. Γ. Γυψιτόδμος.

ΜΑΔΑΝΙΚΩΝ (Εὐβοίας): Θ. Γ. Γυψιτόδμος.

ΜΟΥΡΤΙΑΣ (Εὐβοίας): Δ. Α. Ζανιάκος.

ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Γ. Α. Πολυχρονοῦδης, Στ. Γ. Γεωργιουλῆς, Α. Ν. Παβέλλας, Α. Π. Πολυμενό- πουλος, Π. Χ. Γεωργιουλῆς, Γ. Β. Φιλοπόπουλος.

Ἄλ. Γ. Γεωργιουλῆς, Χ. Α. Πολυχρονοῦδης, Γ. Πετροπούλου, Στ. Κωνσταντίνου, Ἄγ. Ἀποστο- λόπουλος, Μ. Θ. Λύρας, Γ. Α. Χριστοπούλου, Μ. Γ. Γεωργιουλῆς, Γ. Μαχαιράς, Κ. Κόπιτας, Χρ. Π. Πολυμενόπουλος, Κ. Κουρτίτης, Α. Παβέ- λλας, Περ. Κόντος, Κ. Γ. Θεοδοσίου, Γ. Σ. Κα- πτίνης, Ἄν. Σ. Δημόπουλος, Θάνος Σ. Δημό- πουλος, Ἄνις Φ., Π. Λακούρης, Μ. Σηογιάννης, Γ. Πετρογιάννης, Μιχὴς Κασομάκης, Μ. Ἀλε- μάγκας, Δ. Νυσταζόπουλος, Δ. Νεοφώτιστος, Γ. Καρμπέρης, Γ. Κατσίνδης.

ΠΑΤΡΩΝ: Νεῖφος Β. Ἀντωνόπουλος, Νικόλ Β. Ἀντωνόπουλος, Ἠλέκτρα Θ. Παπαμιχαηλο- πόου, Βαρόνος τῶν Πατρῶν, Γ. Γ. Μπακατάρας, Α. Κ. Κανελλόπουλος, Εὐγενία Ν. Βουρλόμη, Ἐλληνικὸν Λίμα, Κωνστ. Γ. Παναγιωτοπούλου.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ν. Σακελλάριος, Δ. Σακελλάριος, Γ. Σακελλάριος, Θ. Δ. Σακελλάριος, ΠΥΡΡΟΥ: Τολμηρὸς Κανάρης.

ΡΙΤΣΙΝΟΛΑΚΗΣ (Εὐβ.): Δ. Γ. Γυψιτόδμος.

ΣΠΑΡΤΗΣ: Γεώργ. Β. Γαβριηλοπούλου.

ΤΡΙΦΙΛΕΩΣ: Ἄλεξ. Α. Κοτοπούλης.

ΦΙΛΙΑΤΡΩΝ: Ἐφστ. Γ. Νεστοροῦδης.

ΦΑΡΩΝΗΣ: Α. Φστ. Ἀντωνιάδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐπέθηκεν εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ ἐκλήρωσαν αἱ ἐξῆς τρεῖς: ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Α. ΒΑΡΒΑΡΗΤΟΣ ἐν Ἀθήναις, ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΟΝΤΟΣ ἐν Ναυπλίῳ, καὶ ΓΕΩΡ- ΓΙΟΣ ΣΚΡΙΒΑΝΟΣ ἐν Πειραιεῖ, οἱ ὅποιοι ἐτε- γράψαν διὰ τρεῖς μῆνας, ἐπὶ τῆς Ὀκτωβρίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητοῦ τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑψηλοῦς καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χερσιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Α. 20 Διὰ τῶν Πρωτοτόμων Ἐσωτερ. λ. 15. Ἐξωτερ. λ. 20. Φύλλα προηγούμενων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25
Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ		
Ἐτησίᾳ δρ. 3.—	Ἐτησίᾳ φρ. χρ. 10.—	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	
Ἐξάμηνος 4,50	Ἐξάμηνος 5,50		
Τριμηνος 2,50	Τριμηνος 3,—	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ἈΘΗΝΑΙΣ Ὀδὸς Ἐδριπέδου δρ. 38, παρὰ τὸ Βαρεβάκιον	
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.		Ἐν Ἀθήναις, 30 Σεπτεμβρίου 1917	
Ἱερίδος Β'—Τόμος 24ος		Ἔτος 39ον.—Ἀριθ. 44	

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ ἸΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]]
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'. (Συνέχεια)
Ἡ τρύπα, ἀλήθεια, ἦταν φραγμένη μ' ἕνα τοῦχο ἀπὸ πέτρας καὶ ταυμέντο, ποῦ ἔ- πρεπε τώρα νὰ τὸν θυσιάσουν. Ἀλλὰ ὕστερα θὰ τὸν ζανακάναν. Εὐτυχῶς ποῦ ὁ κ. Κύ- ρος δὲν εἶχε κατακλύσει ἀκόμα ἐκεῖνη τὴν εἴσοδο, καθὼς ἐσχε- διάζε, μὲ τὰ νερά τῆς λίμνης, γιατί τότε ἡ ἐργασία θάταν δύσκολη καὶ θάκαίτοιτοσε καιρῶ.

Ἦταν μεσημέρι περασμέ- νο, ὅταν οἱ ἀποικοὶ, καλὰ ὠ- πλισμένοι κ' ἐφοδιασμένοι μὲ δίκαιες καὶ μὲ τσαπιά, ἐφυ- γαν ἀπὸ τὰ Καμίνια, περα- σαν κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρα τοῦ Γρανιτινοῦ Παλατιοῦ καί, ἀφοῦ ἐπρόσταξαν τὸν Τὸπ νὰ μείνῃ στὴ θέσιν του, ἐτοιμά- σθηκαν νὰ πάρουν τὴν ἀρι- στερὴ ὄχθη τῆς Εὐχαριστίας, γιὰ νὰ φθάσουν στὴν Τερ- ψίθεα.

Ἄλλα δὲν ἔχον κάμη πενήντα βήματα πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὅταν ἀκούσαν τὸν Τὸπ νὰ γαυγίξῃ μὲ λύσσα, σὰ νὰ τοὺς ἐκραξέ, κ' ἐσταμά- τησαν.

— Τραχάτε! εἶπε ὁ Πέγ- κροφ.

Κατέβηκαν ὅλοι τὴν πλα- γιά καί, ἅμα ἐφθασαν στὴν καμπή, εἶδαν ὅτι ἡ κατὰ- στασις εἶχε ἀλλάξῃ.

Οἱ πύθηκοι, κατατρομαγ- μένοι ἀπὸ ἀγνωστὴ αἰτία, γύρουν νὰ φύγουν. Δυο-τρεῖς ἔτρεγαν καὶ πηδούσαν ἀπὸ παράθυρα σὲ παράθυρα μ' εὐ- κλησίαι κ λ ο υ ν τοῦ ἵππο- δρομίου. Δὲν προσπαθεύσαν

νὰν νὰ ξαναστήσουν τὴ σκάλα, ἀπ' ὅπου θὰ τοὺς ἦταν εὐκόλο νὰ καταβῶν, γιατί στὴν παρακάλλη τους, φαίνεται, στὸν τρόπο τους, εἶχαν ξεχάσῃ αὐτὸ τὸ μέσο τῆς σω- τηρίας. Σὲ λίγο, πέντε-ἕξ βρέθηκαν σὲ κατάλληλη θέσιν ὥστε νὰ σημαδευθοῦν κ' οἱ ἀποικοὶ, μὲ τὰ τουφέκια τους, τοὺς ἐπυρο- βόλησαν. Οἱ μισοί, πληγήμενοι ἢ σκοτω- μένοι, ἔπεσαν ἀπὸ μέσα, στὰ δωμάτια· οἱ ἄλλοι μισοὶ ἔπεσαν ἀπέξω καὶ τσακίσθη-

καν. Σὲ λίγο, μπορούσε κανεὶς νὰ εἶνε βέβαιος, ὅτι δὲν ὑπῆρχε ζωντανὸς πύθηκος στὸ Γρανιτινο Παλάτι.

— Οὐρρά! ἐφώνηξε ὁ Πέγκροφ οὐρ- ρά! οὐρρά!

— Ὅχι δὲ καὶ τόσα οὐρρά! εἶπε ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ.

— Γιατί, ἀφοῦ τοὺς σκοτώσαμε ὅλους; ἀποκρίθηκε ὁ ναύτης.

— Μ' αὐτὸ δὲν μᾶς δίνει τὸν τρόπο νὰ ξαναμπούμε στὸ σπίτι μας.

— Ὅχι κάμε ἀπὸ πίσω!

— Ναι, βέβαια, θὰ μπού- με ἀπὸ πίσω, εἶπε ὁ μηχανι- κός· καλλίτερα ὅμως θὰ ἦταν...

Τὴν στιγμὴν ἐκεῖνη, καὶ σαν ἀπάντησι στὴν παρατήρησί του, εἶδαν τὴ σκάλα νὰ βγαίνη στὸ κατώφλι τῆς πόρτας, ἔπειτα νὰ ξετυλῆται καὶ νὰ πέσῃ ὡς κάτω.

— Ὅριστε! ὄριστε! ἐφώ- ναξε ὁ Πέγκροφ, κυττάζων τὸν Γεδεὼν Σπίλεττ. Δὲν ἀξίζει τώρα νὰ βγάλω χίλια οὐρρά;

Ἀλλὰ ὁ περὶότερον δὲν τοῦ ἀποκρίθηκε: ἀλλάξε βλέμματ' ἀπορίας μὲ τὸν μηχανικό.

— Περίεργο! ψιθύρισε αὐ- τός, ὅρμῶν πρῶτος στὴ σκάλα.

— Προσέξτε, κύριε Σμίθ! τοῦ φώναξε ὁ Πέγκροφ· μπο- ρεῖ νὰ μὴ σκοτώθηκαν ὅλοι αὐτοὶ οἱ οὐραγοστάχοι.

— Ὅχι τὸ ἰδοῦμε! ἀποκρί- θηκε ὁ μηχανικός, χωρὶς νὰ σταματήσῃ.

Τὸν ἀκολούθησαν ὅλοι καὶ σὲ λίγες στιγμὲς ἀνέβηκαν ὡς τὴν πόρτα.

Μπήκαν μέσα, ἐψάξαν παν- τοῦ. Κανεὶς στὰ δωμάτια, κα- νεὶς στὴν ἀποθήκη, ποῦ τὴν σεβάσθηκε, φαίνεται, ἡ ἀγγελί- τῶν τετραετηρίων.

— Κ' ἡ σκάλα λοιπόν; φώ- ναξε ὁ ναύτης. Ποῖος τ ζ ε ν-

«Ὁ Πέγκροφ τοῦ εἶχε λύση τὰ χέρια...» (Σελ. 350, στ. γ')

τα λμαν είχε την καλωσύνη να μᾶς την ρίξει ;

Άλλα την στιγμή εκείνη ακούσθηκε μια κραυγή κ' ένας μεγάλος πύθκος, που είχε κρυφθῆ ἔς ἕνα διάδρομο, ὤρμησε στή σάλα, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν Νάβ.

— Ἄ, τὸν ληστή! ἐφώνησε ὁ Πέγκροφ.

Καὶ με τὸν μπαλῶν ποῦ κρατοῦσε, ἐτοιμάσθηκε νὰ τοῦ σχίσει τὸ κεφάλι, ὅταν ὁ Κύρος Σμιθ τὸν ἐκράτησε καὶ τοῦ εἶπε :

— Ἄς τον νὰ ζήση !

— Τί ; νὰ τοῦ χαρίσω, τοῦ μασκαρᾶ, τὴ ζωή ;

— Ναι, γιατί αὐτὸς μᾶς ἔρριξε τὴ σάλα.

Ἄλλ' αὐτὸ ὁ μηχανικός τῶπε με τόσο ἀλλόκοτο ὄφρος, ποῦ θάταν δύσκολο νὰ καταλάβῃ κανεὶς ἂν μιλοῦσε σοβαρὰ ἢ ἀστεῖα.

Τοῦ ρίχτηκαν ὅλοι τοῦ πιθήκου ἐκείνου καί, μ' ὅλη τὴν ἀγίασταν ποῦ ἔκανε, κατάφεραν νὰ τὸν καταβάλουν καὶ νὰ τὸν δέσουν.

— Οὐφ ! ἐφώνησε ὁ Πέγκροφ. Καὶ τί θὰ τὸν κάμωμε τώρα τοῦ λόγου του ;

— Ὑπηρέτη ! ἀποκρίθηκε ὁ Χάρμπερτ.

Δὲν τῶλεγε στ' ἀστεῖα ὁ μικρός, γιατί ἤξερε τί ἐξυπνα ποῦ εἶνε τα τετράχειρα αὐτοῦ τοῦ εἶδους.

Οἱ ἄποικοι ἐπλησίασαν τὸν δεμένο πιθήκο καὶ τὸν παρατήρησαν με προσοχή. Ἄνηκε πραγματικῶς στὸ εἶδος ἐκεῖνο τῶν ἀνθρωπομόρφων, ποῦ ἡ προσωπικὴ τους γενεὰ δὲν εἶνε πολὺ κατώτερη ἀπὸ τῶν Αὐστραλῶν ἢ τῶν Ὀττεντότων. Ἦταν οὐραγοτάγγος καί, σὰν τέτοιος, δὲν εἶχε οὔτε τὴν ἀγριότητα τοῦ μπαμπούνου, οὔτε τὴν ἀπερισκαψία τοῦ μαλάκου, οὔτε τὴ ρυπαρότητα τοῦ σαγκουίνου, οὔτε τὰ κακὰ ἐνστικτὰ τοῦ κυνοκεφάλου. Ὁ οὐραγοτάγγος ἔχει μιὰ νοημοσύνη σχεδὸν ἀνθρωπίνη. Σὲ σπῖτι, εἶνε ἰκανὸς νὰ σερβίρῃ στὸ τραπέζι, νὰ σκουπίξῃ τὰ δωμάτια, νὰ γυαλίξῃ τὰ παπούτσια, νὰ χειρίζεται μ' ἐπιτηδεϊότητα τὸ μαχαίρι, τὸ περοῦνι καὶ τὸ κουτάλι, ἀκόμη νὰ πίνῃ καὶ κρασί, ἀπαράλλακτα σὰν ἕνας ὑπηρέτης ποῦ θὰ εἶχε δυὸ πόδια καὶ δυὸ χέρια... Εἶνε γνωστό, ὅτι ὁ Μπουφὼν εἶχε στὸ σπῖτι του ἕν' ἀπ' αὐτοὺς τοὺς πιθήκους, ποῦ πολλὸν καιρὸν τὸν ὑπηρέτησε με ζῆλο καὶ ἀφοσίωσι.

Ὁ οὐραγοτάγγος, ποῦ εἶχαν δεμένο στή σάλα τοῦ Γρανιτινοῦ Παλατιοῦ, ἦταν ψηλὸς ἕξι πόδια, με σῶμα θαυμάσια σύμμετρο, με πλατὺ στήθος, με κεφάλι ἀνάλογο, με προσωπικὴ γωνία ἐξηγταπέντε μοιρῶν, με κρανίον στρογγυλὸ, πεταχτὴ μύτη, τρίχωμα μαλακὸ καὶ γυαλιστερό, —τέλειος τελοσπάντων τύπος ἀνθρωπομόρφου. Τὰ μάτια του,λίγο μικρότερα ἀπὸ τὰνθρωπινὰ, ἔλαμπαν ἀπὸ ἐξυπνάδα. Τὰ δόντια του ἀσπρίζαν κάτω ἀπ' τὰ μουστάκια του κ' εἶχε γενάκι σγουρὸ, χρώματος φουντουκιοῦ.

— Ὁμορφο παλληκάρη! εἶπε ὁ Πέγκροφ. Κρίμα νὰ μὴ ξέρουμε τὴ γλώσσά σου, τὰ πιθηκικά, γιὰ νὰ τοῦ μιλήσουμε !

— Μ' ἀλήθεια τὸ εἶπατε, κύριε ; ρώτησε ὁ Νάβ. Ὁ τὸν κρατήσουμε γιὰ ὑπηρέτη ;

— Ναι, Νάβ, ἀποκρίθηκε χαμογελῶν ὁ μηχανικός : δὲν πιστεύω νὰ ζηλεύῃς...

— Κ' ἐλπίζω, ὅτι θὰ εἶνε λαμπρὸς ὑπηρέτης, ἐπρόσθεσε ὁ Χάρμπερτ. Φαίνεται νέος, θὰ γυμνασθῆ εὐκολὰ, καὶ γιὰ νὰ τὸν ὑποτάξουμε, δὲν θάναγκασθοῦμε νὰ μεταχειρισθοῦμε βία, οὔτε νὰ τοῦ βγάλουμε τὰ σκυλόδοντα, ὅπως γίνεται σὲ τέτοιους περσιτάσεις. Δὲν μπορεῖ παρὰ νὰροστωθῆ σὲ κυρίου ποῦ θάνε καλοὶ γι' αὐτόν.

— Καὶ θὰ εἶνε ! ἀποκρίθηκε ὁ Πέγκροφ, ποῦ τοῦ εἶχε περάσῃ ὁ θυμὸς.

Καὶ πλησίασας τὸν οὐραγοτάγγου :

— Λοιπὸν, τὸν ρώτησε, τί χαμπάρια, φίλῶκό μου ; πὼς πᾶει τὸ κέφι ;

Ὁ πιθήκος ἀποκρίθηκε μ' ἕνα γυλλισμὸ, ποῦ δὲν μαρτυροῦσε καὶ μεγάλη ἔχθρα.

— Θέλεις λοιπὸν νὰποτελέσῃς μέρος τῆς ἀποικίας μας ; ἐξακολούθησε ὁ ναύτης. Σίχρεσει νὰ μῆς στήν ὑπηρεσία τοῦ Κύρου Σμιθ ;

Ὁ πιθήκος ἐγρύλλισε πάλι μαλακά, σὰ νᾶλεγε «ναί».

— Καὶ σοῦ φθάνει, γιὰ μισθὸ, νᾶχῃς μόνο τὴν τροφὴ σου ;

Τρίτος γυλλισμὸς καταφατικὸς.

— Ἡ κουβέντα του εἶνε λιγάκι μονότονη, παρατήρησε ὁ Γεδεὼν Σπιλεττ.

— Μπᾶ ! ἀποκρίθηκε ὁ ναύτης, οἱ καλλίτεροι ὑπηρέτες εἶνε ἐκεῖνοι ποῦ δὲν παραμιλοῦν.— Ἀκούς λοιπὸν, παιδί μου ; Στήν ἀρχή, δὲν θὰ σοῦ δίνουμε μισθὸ. Ἀργότερα ὅμως, ἂν μείνουμε εὐχαριστημένοι, θὰ σὲ αἰξήσουμε.

Ἔτσι ἡ ἀποικία μεγάλωσε κατὰ ἕνα μέλος, ποῦ πολλὰς ὑπηρεσίες ἐμελλε νὰ τῆς προσφέρῃ.

Ὅσο γιὰ τὸνομα ποῦ ἔθδιναν στὸν καινούργιο ὑπηρέτη, ὁ Πέγκροφ θυμήθηκε ὅτι εἶχε γνωρίσῃ ἕναν ἄλλο πιθήκο, ποῦ τὸν ἔλεγεαν Ζο Ὑ π ι τ ε ρ (Δία). Παρακάλεσε λοιπὸν νὰ τὸν βγάλουν Ζούπιτερ ἢ, γιὰ τὸ συντομώτερο, Ζούπ.

Καὶ χωρὶς ἄλλες διατυπώσεις, ὁ κύρ-Ζούπ ἐγκαταστάθηκε στὸ Γρανιτινο-Παλάτι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Σχέδια ποῦ πρέπει νὰ ἐκτελεσθοῦν.—Γεφύρι στήν Εὐχαριστία.—Τόροπέδιο τῆς Τερωμίδας θὰ μὴν νησι.—Ἡ κλητὴ γέφυρα.—Ὁ θεοισμὸς τοῦσάντου.—Τὸ ροῦμί.—Ἡ αὐλή.—Ὁ περιστεριώνας.—Ἀνάξι ζευγμένο.—Ἐκδρομὴ στὸ Πόρτο-Μαπαλλόνι.

Οἱ ἄποικοι λοιπὸν τῆς νῆσου Λίγκολν ξαναμπήκαν στὸ σπῖτι τους, χωρὶς νάναγκασθοῦν νάνοίξουν τὸ παλῆθ ὕδραγωγεῖο. Εἶδαμε, ὅτι τὴν στιγμή ποῦ ἐτοιμάζοντο νὰ τὸ κάμουν, ἕνας φόβος, ἕνας πανικός, τόσο ξαφνικὸς ὅσο κ' ἀνεξήγητος, ἔπιασε τοὺς πιθήκους, ποῦ τοὺς εἶχαν διώξῃ ἀπὸ τὸ Γρανιτινο Παλάτι. Τὰ ζῶα αὐτὰ εἶχαν

λοιπὸν προαισθανθῆ, ὅτι θὰ τοὺς ἐγίνετο μιὰ ἐπίθεση, μιὰ ἐφοδος ἀπὸ πίσω ; Δὲν μποροῦσε νὰ ἐξηγηθῆ ἄλλοιῶτικα ἢ ἀνέλπιστη ὑποχώρησί τους.

Τάπογευμα, οἱ ἄποικοι μετέφεραν τὰ πτώματα τῶν πιθήκων στὸ δάσος καὶ τᾶθαψαν ἐκεῖ. Ἐπειτα διώρθωσαν τῆς ἀκαταστασίας, ποῦ εἶχαν προξενήσῃ οἱ παρειαστικοί,—ἀκαταστασίες, ὅχι ζημιές—γιατί εἶχαν ἀναποδογυρίσῃ πολλὰ ἐπιπλα, χωρὶς ὅμως νὰ σπάσσουν τίποτα. Ὁ Νάβ ξανάναψε τὰ φουρνέλλα τοῦ μαγειρίου του καὶ με τροφίμα ἀπὸ τὴν ἀποθήκη, ἐτοίμασε ἕνα δεῖπνο, ποῦ τὸ ἐτίμησαν ὅλοι με τὴ μεγαλύτερη ὄρεξι.

Ἐννοεῖται, ὅτι δὲν ἐξέχασαν καὶ τὸν Ζούπ. Τοῦ ἔδωσαν νὰ φάγῃ ἄρθονα κουκουάρια καὶ βολβούς. Ὁ Πέγκροφ τοῦ εἶχε λύτῃ τὰ χέρια ἔκρινε ὅμως καλὸ νὰ τοῦ ἀφίσῃ δεμμένα τὰ πόδια, ὡς τὴ στιγμή ποῦ θὰ μποροῦσε νὰ βατισθῆ στήν ὑποταγή του.

Ἐπειτα, πρὶν πλαγιασθῶν, ὁ Κύρος Σμιθ καὶ οἱ σύντροφοί του, καθισμένοι γύρω στὸ τραπέζι, συζήτησαν διάφορα σχέδια, ποῦ ἔπρεπε νὰ ἐκτελεσθοῦν τὸ γρηγορώτερο.

Τὸ πιὸ σπουδαῖο καὶ τὸ πιὸ βιαστικὸ ἦταν νὰ κάμουν ἕνα γεφύρι στήν Εὐχαριστία, γιὰ νὰ συγκοινωνῆ εὐκολὰ τὸ μεσημβρινὸ μέρος τοῦ νησιοῦ με τὸ Γρανιτινο Παλάτι ἔπειτα νὰ κτίσουν μιὰ στάνη γιὰ τὰ πρόβατα καὶ γι' ἄλλα ζῶα μαλλοφέρα, ποῦ θὰ προσπαθοῦσαν νὰ πιάσουν. Με τὰ δυὸ αὐτὰ σχέδια θὰ ἐλύετο τὸ πρόβλημα τῆς ἐνδυμασίας, ποῦ ἦταν τότε τὸ κυριώτερο. Τὸ γεφύρι, βλέπετε, θὰ διευκόλυνε τὴν μεταφορὰ τοῦ ἀεροστάτου, ποῦ με τὸ πανὶ του θάκαναν ἀσπρόρουχα, ἐνῶ ἡ στάνη θὰ τοὺς παρείχε μαλλὶ γιὰ χειμωνιάτικα ροῦχα.

Ἡ ἰδέα τοῦ Κύρου Σμιθ ἦταν νὰ κάμουν τὴ στάνη τους στῆς πηγές τοῦ Κόκκινου Ποταμοῦ, γιατί ἐκεῖ τὰ ζωντανὰ θὰ εὐρισκαν ἄφθονη βοσκή. Ὁ δρόμος μεταξὺ Τερψιθέας καὶ τῶν πηγῶν εἶχε ἕν μέρει ἀνοιχτῆ καὶ μ' ἕνα κάρρο, καλλίτερα καμωμένο ἀπὸ τὸ πρῶτο, θὰ τοὺς ἦταν εὐκολὸ νὰ κουβαλοῦν, προπάντων ἂν κατώρθωναν νὰ πιάσουν τίποτε ζῶα, κατάλληλα νὰ τραβοῦν τὸ κάρρο.

Ἄλλ' ἂν δὲν ἐπείραζε, γιὰ τὴ στάνη, νὰ εἶνε μακρὰ ἀπὸ τὸ Γρανιτινο Παλάτι, ἢ αὐτὴ ὅμως, τὸ κ ο τ τ ε τ σ ι, ἔπρεπε νὰ εἶνε κοντὰ καὶ ἔς αὐτὸ ἐπέμενε ὁ Νάβ. Ἀποφάσισαν λοιπὸν νὰ ἰδρῶσουν αὐτὸ τὸ πτηνοτροφεῖο ἔτις ὀχθες τῆς λίμνης, ποῦ ἐγαίονευσαν με τὸ παλῆθ ὕδραγωγεῖο. Ὡς ἐκεῖνο τὸ μέρος θὰ μποροῦσαν νὰ εὐδοκιμήσουν καὶ τὰ ὑδρόβια πουλιὰ καὶ τᾶλλα ἔτσι ὁ μάγειρος τῆς ἀποικίας θὰ εἶχε τὰ πουλερικά του καὶ τὰ φρέσκα του αὐτὰ ὅτι ὦρα ἤθελε.

Τὴν ἄλλη μέρα,—3 Νοεμβρίου,—ἄρχισαν ἡ ἐργασίες γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ γεφυριοῦ. Πριόνια, τσεκούρια, σκαρπέλα, σφυριά, φορτώθηκαν στοὺς ὤμους τῶν ἀποίκων ποῦ, μεταμορφωμένοι σὲ ξυλουργούς, κατέβηκαν στήν ἀκρογιαλιά.

Ἐκεῖ ὁ Πέγκροφ ἔκαμε μιὰ σκέψι :

— Ἄν, τὴν ὦρα ποῦ θὰ λείπουμε μεῖς, τοῦ ἔρχονταν τοῦ κύρ Ζούπ νάνεβάσῃ τὴ σάλα ποῦ εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς ρίξῃ χθές ;

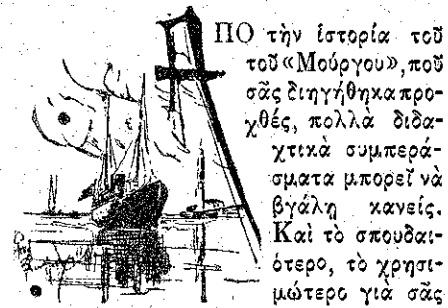
— Νὰ τὴν δέσουμε ἀπὸ κάτω, ἀποκρίθηκε ὁ Κύρος Σμιθ.

Πραγματικῶς, ἔχασαν τὴν ἄμμο, βχθεῖα, δυὸ πασσάλους καὶ ἔς αὐτοὺς ἔδωσαν γερὰ τὴν ἄκρη τῆς σκάλας ἔτσι δὲν ἦταν πιά φόβος νὰ τραβηχθῆ.

(Ἔπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΕΝΑ ΦΥΣΙΚΟ ΔΩΡΟ

Ἀγαπητοί μου,

ΠΟ τὴν ἱστορία τοῦ τοῦ «Μούργου», ποῦ σὰς διηγήθηκα προχθές, πολλὰ διδαχτικὰ συμπεράσματα μπορεῖ νὰ βγάλῃ κανεὶς. Καὶ τὸ σπουδαιότερο, τὸ χρησιμώτερο γιὰ σὰς τοὺς νέους, ποῦ ὀλοένα ἐτοιμάζεστε νὰ βγῆτε στὸν κόσμον, εἶνε ὅτι τὸ νὰ κρίνῃ κανεὶς, δὲν εἶνε ὅσο εὐκολὸ φαίνεται. Βλέπουμε, ἀλήθεια, τοὺς περισσότερους ἀνθρώπους νὰ μιλοῦν με τὴ μεγαλύτερη πεποίθησι γιὰ τὴν ἀξίαν ἑνὸς ἔργου, ἑνὸς βιβλίου, ἑνὸς ἀγάλματος, μιᾶς ζωγραφίας. Πολλοὶ δὲν διστάζουν καὶ νὰ δημοσιεύουν τὴ γνώμη τους, σὲ περιοδικὰ καὶ ἔς ἐφημερίδες, γιὰ νὰ φωτίσουν τὸ κοινὸ. Ἐξέρετε βέβαια τὸ γαλλικὸ ἐκεῖνο ρητό : «Ἡ κριτικὴ εἶνε εὐκολή, ἡ τέχνη εἶνε δύσκολη». Φυσικά, πολὺ δυσκολώτερα κάνει κανεὶς ἕνα καλλιτέχνημα παρὰ τὸ κρίνει. Καθένας μπορεῖ νὰ πῆ «αὐτὸ εἶνε καλὸ, μ' ἀρέσει», ἢ «αὐτὸ εἶνε ἀτχημὸ δὲν μ' ἀρέσει». Ἄλλὰ πόσοι ἀπ' αὐτοὺς ποῦ τὸ λένε καταλαβαίνουν πραγματικῶς; πόσοι μποροῦν νὰ ἔχουν μιὰ γνώμη ὀρθή, σωστή, δικαιολογημένη ;

Ἄ, ὄχι ! ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐποψί, ἡ κριτικὴ εἶνε τὸ δυσκολώτερο πρᾶγμα τοῦ κόσμου. Πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς ἔμφυτο, φυσικὸ, τὸ δῶρο νὰ κρίνῃ, νὰ ξεχωρίξῃ ἀμέσως τὸ ὠραῖο ἀπὸ τὸ ἀσχημὸ,—ἀλοιῶτικα τὴν παθαίνει σὰν ἐκείνους ποῦ κατηγοροῦν τὸν «Μούργο», ποῦ εἶπαν ὅτι δὲν ἀξίζει τίποτα, ἐνῶ εἶνε ἀπὸ τὰ καλλίτερα στὸ εἶδος τοῦ γαλλικὰ ἔργα. Γιατί τί νομίζετε ; Ὅλοι τὸν κα-

τηγόρου ἀπὸ ἐμπάθεια, ἀπὸ ζήλεια ; Ἄ, μπᾶ ! Πολλοὶ τὸν κατηγοροῦσαν εἰλικρινέστατα, ἐπειδὴ δηλαδὴ δὲν μπόρεσαν, δὲν ἦταν σὲ θέσι νὰ τὸν καταλάβουν. Ἄν τοὺς ἔλεγε κανεὶς ἐξ ἀρχῆς, ὅτι εἶνε γαλλικὸ ἔργο, παιγμένο, δοκιμασμένο, ἐπιτυχημένο, ἐπαινεμένο, μάλιστα, θὰ τοῦβλεπαν κί αὐτοὶ τὰ πρότερημάτα του. Ἄλλὰ τὴ στιγμή ποῦ τοὺς παρουσιάσθηκε σὰν καινούργιο ἔργο Ρωμιοῦ συγγραφέως, ποῦ ἔπρεπε νὰ τὸ πρωτοκρίνουν αὐτοί, δὲν ἤξεραν ἀπὸ ποῦ νᾶρχίσουν καὶ ποῦ νὰ τελειώσουν. Με τὴν προκατάληψι ὅτι τὰ ρωμαίικα ἔργα δὲν εἶνε συνήθως καλὰ, εἶδαν στὸν «Μούργο» μόνο ἐλαττώματα. Δὲν τοὺς ἄρεσε. Καὶ σημεῖωσατε, ὅτι εἶνε ἕνα ἔργο, ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ ἐνθουσιάζουν μόνο τοὺς λίγους, τοὺς διαλεκτοὺς. Δὲν ξεκαρδίζεται ὁ θεατῆς, ὅπως σὲ μιὰ φάρσα οὔτε κλαίει, ὅπως ἔς ἕνα σπαρακτικὸ δράμα. Γελᾷ λίγο καὶ συγκινεῖται ελαφρά. Ἐχει ὅμως τὴ μεγάλη ἐκείνη εὐχαρίστησι, ποῦ μᾶς δίνει ἡ τέχνη, με κάτι ὠραῖο κί ἀληθινὸ. Καὶ σκέπτεται πολλὰ πράγματα, ποῦ κί αὐτὸ εἶνε μιὰ ἄλλη εὐχαρίστησι. Φαντασθῆτε τώρα «κριτικούς» ποῦ νὰ μὴν εἶνε ἀπὸ τοὺς λίγους, τοὺς διαλεκτοὺς, τοὺς ἰκανοὺς νὰ ἔχουν τέτοιες ἐντυπώσεις ἀπὸ ἕνα ἀριστουργηματικὸν σὰν τὸ «Μούργο» ! Πὼς νὰ τὸ κρίνουν ; πὼς νὰ τοὺς ἀρέσῃ ;

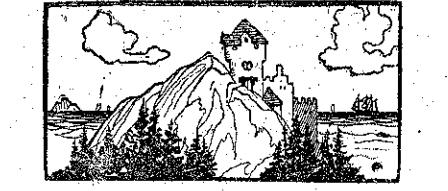
Πολλὰς φορές, καθὼς σὰς εἶπα τὴν ἄλλη φορὰ, μοῦ ἤλθε ἡ ὑπόψια, ὅτι οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ τοὺς κριτικούς μας, κ' εἰλικρινεῖς ἀκόμα, μιλοῦν ἔτσι στὸ βρόντο, στὸν ἀέρα, χωρὶς νὰ καταλαβαίνουν ἀπὸ τέχνη. Ὁ «Μούργος» τὸ ἔδειξε πειραματικῶς... Δὲν νομίζετε τώρα, ὅτι καὶ σεῖς, ποῦ θὰ βγῆτε αὐριο στὸν κόσμον, θὰ ἐκινδυνεύατε ἴσως νὰ κάμετε τὴν ἴδια κακὴ φιγούρα, νὰ τὴν πάθετε κάποτε σὰν τοὺς σημερινούς κριτικούς, με τὴν ἰδέα ὅτι ἡ κριτικὴ εἶνε εὐκολὸ πρᾶγμα καὶ ἀνεξέλεγκτο ; Νὰ σὲ τί ἤθελα νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχή σας : Μὴ κρίνετε ποτέ, τοῦλάχιστο δημοσίᾳ, ἂν δὲν εἴσθε βέβαιοι ὅτι ξέρετε νὰ κρίνετε. Μὴν ἐκφράζετε γνώμη γιὰ καλλιτεχνήματα, ἂν δὲν εἴσθε βέβαιοι ὅτι κατέχετε τὸ δῶρο ποῦ σὰς εἶπα, ὅτι μπορεῖτε νὰ ξεχωρίζετε ἀμέσως τὸ ὠραῖο ἀπὸ τὸ ἀσχημὸ. Γιατί αὐτὸς εἶνε ὁ ἀληθινὸς κριτικὸς : πρῶτα θὰ ἔχῃ τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἀπὸ τὸ καλλιτέχνημα κ' ἔπειτα θὰ τὴν δικαιολογήσῃ. Πρῶτα θὰ πῆ μέσα του «εἶνε καλὸ, μ' ἀρέσει», κί ἔπειτα θὰ σκεφθῆ νὰ βρῆ γιὰ ποῖο λόγο εἶνε καλὸ καὶ γιατί τοῦ ἀρέσει. Τὸ φυσικὸ δῶρο, παιδιά μου, δὲν ἀντικαθίσταται οὔτε ἀπ' ὅλη τὴ σοφία τοῦ κόσμου ! Μπορεῖ ἕνας νὰ ἔχῃ διαβάσῃ ὀλόκληρη τὴν Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη τῶν Παρισίων ἄμα δὲν μπορεῖ νὰ λήξῃ ἀμέσως, χωρὶς λάθος, «αὐτὸ εἶνε ὠραῖο ! αὐτὸ εἶνε ἀ-

σχημὸ !» δὲν εἶνε κριτικὸς. Ὁ τὸν παρουσιάσῃς μιὰ φορὰ ἕνα «Μούργος», καὶ θὰ τὸν πάρῃ γιὰ ψωριασμένον μαντρόσκυλο, ἐνῶ θὰ εἶνε ἕνα καθαρῶτατο καὶ κομψῶτατο σκυλάκι τοῦ καναπέ...

Ὁ μ' ἐρωτήσατε τώρα : Καὶ πὼς μπορεῖ νὰ ξέρῃ κανεὶς ἂν ἔχῃ ἢ δὲν ἔχῃ τὸ δῶρο νὰ κρίνῃ ὀρθὰ τὸ ὠραῖο ; Εἶνε ἀπλοῦστατο νὰ δοκιμάσῃ καὶ νὰ βεβαιωθῆ. Ὑπάρχουν δὰ μυριάδες ἔργα στὸν κόσμον, ἀναγνωρισμένα καὶ ὠραῖα, παλῆθ ποῦ εἰμιναν ἀθάνατα, ἢ νεώτερα, ποῦ οἱ κριτικοὶ—οἱ ἀληθινοὶ κριτικοὶ,—ἐπροφῆτεσαν ὅτι θὰ μείνουν. Ἄς βάλῃ ἕξαρνα ἕν κ φίλο τοῦ νὰ τοῦ ἀντιγράψῃ τίποτα μεταφράσεις ἀπὸ διαλεκτὸς ἄλλ' ἄγνωστες ἔς αὐτὸν σελίδες τοῦ Θουκυδίδου, τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Λουκιανοῦ, τοῦ Δάντη, τοῦ Σαίξπηρ, τοῦ Γκαίτε, τοῦ Βίκτωρος Οὐγγῶ, τοῦ Λημαρτίνου, τοῦ Δοστογιέφσκυ, τοῦ Τουργένιεφ ἢ τοῦ δικοῦ μας Παπαδιαμάντη. Ἄς τοῦ τῆς ἀνακατέψῃ αὐτὸς με σελίδες ἀπὸ βιβλία κοινὰ, μικρῶν, ἀγνωστων συγγραφέων ἢ ἀρχαρίων μὲ κομμάτια τέλους πάντων τιποτένια, χωρὶς καμμιά ἀξία, γελῶτα κί ἀσχημα. Νὰ ἰδοῦμε τότε : ὁ δοκιμαζόμενος θὰ μωροῦσῃ νὰ τὰ ξεχωρίσῃ, νὰ πῆ με βεβαιότητα : «αὐτὸ εἶνε κομμάτι μεγάλου συγγραφέως», «αὐτὸ εἶνε κομμάτι μετρίου ἢ γελῶτου» ; Ἄν μωροῦσῃ, με κάποιον ἐπιτυχία, θὰ πῆ πὼς ἔχῃ τὸ θεῖο δῶρο καὶ με τὴν κατάλληλη μελέτη, μπορεῖ νὰ τὸ δυναμώσῃ καὶ νὰ τὸ μεταχειρισθῆ. Ἄν δὲν μωροῦσῃ ὅμως, ἄς εἶνε βέβαιος ὅτι δὲν τὸ ἔχει. Καὶ τότε, ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα ἄς φυλαχθῆ στὴ ζωὴ του : νὰ κάμῃ τὸν κριτικὸν.

Ὅσο γιὰ κείνους ποῦ μπορεῖ νὰ ἔδρσαν τὸν «Μούργο» μόνο ἀπὸ ἐμπάθεια, ἐνῶ ἦταν ἴσως σὲ θέσι νὰ ἰδοῦν, νὰ καταλάβουν τὴν ἀξίαν του,—αὐτοὶ εἶνε τόσο ταπεινοί, ὅτε ποτέ δὲν θὰ τολμοῦσα νὰ σὰς πῶ «φυλαχθῆτε μὴ τοὺς μοιάσετε !» Ἄπὸ νέους ποῦ ἀνατρέφονται σὰν καὶ σὰς, ἀπὸ νέους ποῦ μαθαίνουν πρῶτα-πρῶτα νὰ ἔχουν χαρακτήρα, εἰλικρίνεια, τιμιότητα, δὲν μπορεῖ ποτέ νὰ βγοῦν αὐριο τέτοιοι ἀνείλικρινεῖς κριτικοί. Μὰ εἶνε τόσο περιττὸ νὰ σὰς πῶ, ὅτι ἕνας ποῦ κρίνει, πρέπει νὰ εἶνε ἀνώτερος ἀπὸ πάθη καὶ νὰ μωροῦσῃ νὰ λήξῃ με τὴν ἴδια παρηρησία τὴν ἀλήθειαν, πάντα τὴν ἀλήθειαν, καὶ γιὰ φίλους καὶ γιὰ ἐχθρούς !...

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΕΞΩ ΑΠ' ΤΗ ΦΩΛΙΑ

(Μυθιστόρημα υπό MARIE GIRARDET)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)

— Θα κληθώ ε,τι σου λέω, χωρίς όμως να ρωτάς ποτέ ή να συζητάς μια διαταγή. Έξυπνάδα, βλέπεις, χρειάζεται, αλλά και υπακοή, πειθαρχία. Έλπίζω να έχεις και τα δύο.

Ο Πετράκης σκέφθηκε λίγες στιγμές. Το φερόντο τόσο παράξενα, τόσο αίνιγματικά τα λόγια του άγνωστου! Επιτέλους ρώτησε:

— Μά είναι τίμια ή εργασία που μου προτείνετε;

Ο άγνωστος αποκρίθηκε μ' ένα αλόκοτο γέλιο:

— Δεν σου είπα, ότι δεν επιτρέπω έρωτήσεις; "Η θάρνηθής και θά πώς στο καλό, ή θά δεχθής και θά μάκολουθήσης.

Ο Πετράκης δεν ήταν ελεύθερος να διαλέξη: τον έπιεζε ή ανάγκη. Σκέφθηκε λίγες στιγμές, ζύγισε τα υπέρ και τα κατά, μολονότι άποφασισμένος να δεχθή. Κ' έπειτα ρώτησε:

— Καί πόσα θά μου δίνετε;

— Α, μάάλιστα, αυτή ή έρώτησις επιτρέπεται, άποκρίθηκε ο άγνωστος. Λοιπόν, θά έχης την τροφή σου και την κατοικία σου' με άλλους λόγους, θά τρώς και θά κοιμάσαι στο σπίτι μου, και θά έχης ακόμα ένα ποσοστό, ένα τόσο τοίς εκατό από τα κέρδη.

Ο Πετράκης δεν θέλησε να μάθη τίποτ' άλλο. Ήταν τόσο κουρασμένος, τόσο άποθαρρυσμένος...

— Έρχομαι! είπε.

— Α, μπράβο! έφώναξε ο άγνωστος. Τόκα λοιπόν!

Έπειτα τή χερούκλα του, ο Πετράκης έβαλε μέσα το χεράκι του, κ' ή χερούκλα έσφιξε τόσο δυνατά το χεράκι, ώστε ο μικρός παρ' όλιγο να ξεφωνίση από τον πόνο. Έπειτα ρώτησε δειλά:

— Καί... πώς ονομάζεσθε;

— Αυτό εξαρτάται... κατά της ημέρας. Καί σύ;

— Πέτρος Μπερώ.

— Γνωρίζεις πολλούς στο Παρίσι;

— Ω, όχι. Κανένα. Κι' αυτό πολύ με στενοχωρεί...

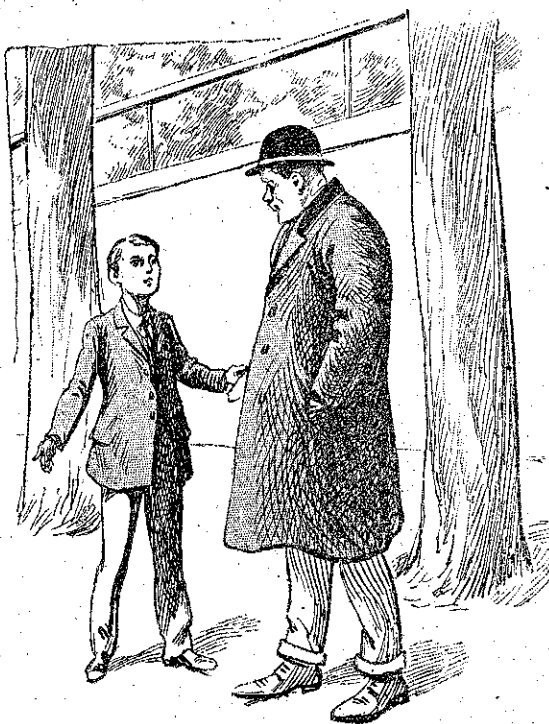
— Έχεις δίκιο...

Έπληθαιναν τώρα μαζί, πλάι-πλάι. Ο Πετράκης δεν έφαινετο μετανοιωμένος. Πολλές φορές του είχαν πη: «Χωρίς συστατικά, δεν θά μπορούσής ποτέ να βρής εργασία». Και να τώρα, ένας άνθρωπος τον έπαιρνε στην ύπηρεσία του,

χωρίς να τον ρωτήση παρά πώς λέγεται κι' αν έχη γνωστούς στο Παρίσι! Αυτό ήταν αρκετά μυστηριώδες' αλλά τί τον έμελλε τον Πετράκη! Αν δεν του άρεσε ή εργασία, πάντα θάταν σε καιρό να ζητήση καμμιά άλλη.

Ο άγνωστος, καθώς πήγαιναν, προηγείτο λίγα βήματα κι' όμικρός εκύτταζε τώρα από πίσω τον καινούργιο του παραφέντη. Τί μεγαλώσωμος που ήταν, αν και λιγάκι σκυφτός. Χέρια του, πόδια του, ώμοι, δλα ήράκλεια και το κεφάλι του μπροστά, σαν έτοιμο να κουτουλήση κανένα έχθρο...

Περπάτησαν πολύ. Πέρασαν την Θριαμβευτική Αφίδα, μπήκαν στη λεωφόρο της Μεγάλης Στρατιάς, πέρασαν τα κάγκελα και βρέθηκαν στη λεωφόρον Νεϊγύ.

«Και πόσα θά μου δίνετε;...» (Σελ. 352 στ. α')

— Είναι μακριά ακόμη; ρώτησε ο Πετράκης, που ή άρρώστεια, ή στενοχώρια, ή στερήσεις, τον είχαν εξαντλήση.

Ο Ηρακλής έρριξε τα μάτια στον μικρό χλωμό υπάλληλό του.

— Στο Ποτώ θά πάμε, του είπε. "Αν κουράστηκες, σου πληρώνω τράμ.

Ο Πετράκης ώμολόγησε ότι δεν μπορούσε να περπατήση κ' ευχαρίστησε τον προϊστάμενο για την προσφορά.

— Έ, μά δεν έννοώ να σε τσακίσω... από την πρώτη μέρα!

Τί παράξενη κράμα από τραχύτητα και οίκτο! Ο Πετράκης τον εκύτταζε κρυφά, προσπαθών να καταλάβη με τί άνθρωπο είχε να κάμη. Αλλά δεν κατάλαβε άλλο, παρά ότι ο άνθρωπος έκεινος άποτελούσε γι' αυτόν αίνιγμα άλλοτο...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΠΑΡΑΦΕΝΤΗΣ

Στά μέσα της λεωφόρου της Αμύνης, ο άγνωστος κατέβηκε από το τράμ, ακολουθούμενος πάντα από τον Πετράκη. Σήκωσε τον γιακά του επανωροριού του, πέρασε το χαντάκι και χάθηκε 'ς ένα τυφλοσόκακο, στενό και σκοτεινό. Ο δρομάκος αυτός έτελείωνε 'ς ένα κιγκλιδώμα. Και πίσω απ' το κιγκλιδώμα αυτό, 'ς ένα είδος χωράφι, ήταν μια παράγκα από σανίδες.

Ο άγνωστος έσταμάτησε. — Φθάσαμε! είπε.

Ο Πετράκης κούταζε γύρω του, όχι χωρίς άνησυχία. Το ήλθε να φύγη, να τς βάλη στα πόδια, να γίνη άφαντος. Αλλά ο παραφέντης τον έπιασε από τον ώμο και τον άνάγκασε να μπη στην παράγκα.

Έκλεισε πίσω του την πόρτα, έβαλε τον σύρτη κ' έφώναξε:

— Έ, Καρακάξα! Φέρνω ένα καλεσμένο!

Η παράγκα ήταν χωρισμένη σε πολλά δωμάτια με ξυλότοιχους. Μία γυναίκα παρουσιάσθηκε. Είχε ένα πολύπλοκο κότσο στο κεφάλι, μια μαύρη κορδέλλα στο μέτωπο, που έδειχνε ακόμα χλωμότερο το πρόσωπό της, μια καμιζόλα και μεσοφόρι. Μ' ένα λουλουδι στην άκρη του στόματος, έμοιζε με Ισπανίδα χορεύτρια, έτοιμη να φορέση την άνοιχτόχρωμη φούστα της και το μεταξωτό της κροσσωτό σάλι.

— Καλησπέρα, μικρέ! είπε τείνοντας το χέρι της.

(Έπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ

LXXII

— Στάλιζε! Στάλιζε βαθειά 'ς τη χωνιασμένη ασβόλη, κι' έννοια σου δεν θά μαύρισε τ' άγνό της το βραχιόλι! Όξω το φώς—κι' έδω ή γωνιά πάντα μηνάνη χειμώνα, —της Εύτυχίας που άναζητής τον άφαντο άρραβώνα!»

LXXIII

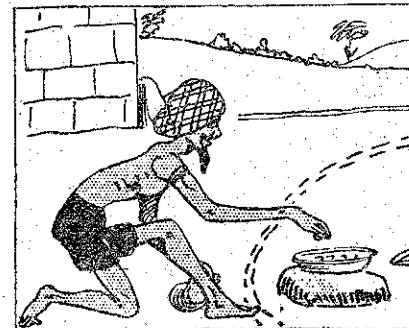
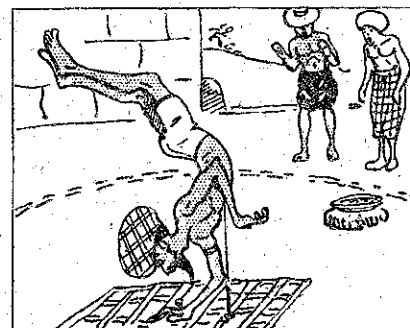
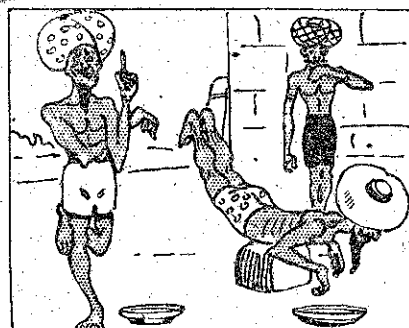
Άγνάγνια μου άστραφτοκοπή άγνή, κατάσκη ή σμίλη' μά—δίχως φώς 'στο βλέμμα της δίχως λαλιά 'στα χέλιη! Τί, κι' αν την κρού της ώμορφιά δεν την χτυπούνε οι χρόνοι; —Τόν θάνατο 'στα σπλάχνα της τόν κρούβει έκεινή μόνη...

LXXIV

— «Παγά λαλέουσα!» Έστείρησε γλυκό το θείο σου φέμμα... Σιγή και δίημα.—Ω, τί χαρά! Θά πάω να βρω το ρέμμα, το άληθινό το άστέρειντο, πέρα ως 'ετής γής την άκρη: τή λησιμονιά του Άξερωντα, του Κωκυτού το δάκρυ!...

ΤΕΛΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΦΑΚΙΡΑΙ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

Τρεις περίφημοι Φακίροι των Ινδιών έπήγαν κάποτε εις την Κεϊλάνη. Ο ένας απ' αυτούς ώρκισθη να περάση το ύπόλοιπον της ζωής του όρθιος εις το ένα πόδι, κάμνων κ' ένα φρικώδη μορφοσιμόν. Ο άλλος έδήλωσεν, ότι δεν θά καταβή ποτέ από μίαν πέτραν, επί της οποίας έστηρίζετο με την κοιλίαν, κρατών το σώμα του άποκείμενον όριζοντίως. Ο τρίτος, ακόμη άσκητικώτερος, ύπε-

σχέθη να στέκεται αιώνας με το κεφάλι κάτω και τα πόδια ψηλά!—Αυτός έκρίθη ως ο άγιώτερος και τα χρυσά νομίσμα, τάγγυρά και τα χάλκινα, έπεφταν εις τον δίσκο του βροχή. Ο φακίρης όμως αυτός δεν ήτο άγιος' ήτο άπλούστατα ένας πονηρός άγύρτης. Έν πρώτοις είχε χαράξη γύρω του ένα μεγάλο κύκλον, τον όποιον κανείς δεν ήμπορούσε να ύπερβή. Και εις το μέσον

είχε στήση ένα κέρινον Ίάνδρεινκελλον, που του όμοιάζε πολύ και που, φυσικά, ήμπορούσε να σταθή με το κεφάλι κάτω, είκοσι χρόνια! Μόνον το βράδυ έπήγαινε ο φακίρης ο ίδιος κ' έπαιρνε την είσπραξιν της ημέρας με την όποιαν έτρωγε κ' έπιανε και γλεντούσε θαυμάσια. Έπειδή δε ο κύκλος ήτο άνυπερβλητος, κανείς δεν ήμπορούσε να πλησιάση και να έννοήση την άπάτην.

Μίαν ήμέραν όμως, από την μεγάλην θερμότητα του ήλιου, έπήρε φωτιά ή άχυρήν καλύβη του φακίρου. Το πλήθος έσπεντο, εκύτταζε από μακράν, χωρίς να τολμά να πλησιάση. Το άνδρεινκελλον θά έκαίετο, όταν ο δεύτερος φακίρης, από οίκτον, έσηκώθη από την πέτραν του και ώρμησε. Ο κύκλος έσπείθη, εις άπηγορευμένους εις τους βεβήλους, όχι

όμως και εις ένα συνέδελφον. Ας σώσω τον δυστυχισμένο αυτόν και ο Βούδδας δεν θά μου θυμώση που άφησα μίαν στιγμην την θέσιν μου. Αλλά φανταστήτε την έκπληξιν του όταν είδε να λυώνη εμπρός του το κέρινον άνδρεινκελον! Έγγόνισε την άπάτην του άγύρτου, δεν είπε τίποτε όμως και έπέστρεψεν εις την θέσιν του.—Το πλήθος, νο-

μίσαν ότι ο άγιος άνθρωπος εκάη άνεχώρησε με θλίψη. Όταν το βράδυ ήλθεν ο φακίρης κ' έμαθεν από τον συνάδελφόν του τα συμβάντα, συνεκινήθη τόσο πολύ, ώστε ώρκισθη ναλλάξη ζωήν και να γίνη άνδρωπος του Θεου, ενάρετος και τίμιος. Κ' έγεινε πραγματικώς και έφημίσθη διά την άρετήν του και τα καλά του έργα. ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΠΟΔΟΚΕΠΙ (*)

Δέ χρειάζεται, μου φαίνεται, ούτε της ιστορίας ούτε της φιλοσοφίας ή βοήθεια, για να καταλάβη κανείς πρώτα και γενικά, πώς ή ανάγκη της συνεννόησης άνάμεσα σ' ανθρώπους ή κοινωνίες ανθρώπων, έφερε σιγά-σιγά και μόρφωσε σε σύστημα το άπλο στην άρχή, μα έκτακτο μέσο της ταχυδρομίας. Κ' είναι κοντά στο νοϋ πώς ή μετάβαση από το έκτακτο στο ταχτικό κι' οργανωμένο σύστημα, το ταχυδρομικό, βάδισε συντροφιά, κάθε φορά, με την άλλη πολιτική πρόοδο των ανθρώπων. Και φτάνει

μοναχά να πω έδωπέρα, πώς το πείο γνήσιο μέτρο που μπορεί κανείς να πάρη για να καταλάβη καθαρά την αξία μιας οργάνωσης πολιτικής, είναι ή πρόοδος της ταχυδρομίας. Όσο άθλιο είν' ένα κράτος, τόσο και τα ταχυδρομικά του μέσα είν' άθλια' κι' άς πούμε και τ' αντίθετο.

Στά χρόνια της Τουρκίας ήτανε τα Μεντζιλία (*) λεγόμενα, σύστημα

(*) Η λέξις Μεντζιλ τουρκικά σημαίνει σταθμό (το μέρος που ο οδοιπόρος κατάλειπε), ύστερα έριπτο ταχυδρομείο, άμαξα ταχυδρομική, ταχυδρομός κτλ. Κ' οι δύο σ' αυτές λέξεις μεντζιλί και Τάταρης βρίσκονται συχνά στη γλώσσα του λαού μας, (ή δεύτερη και σε τραγούδια πριν από το 1821 και κατόπι), και σ' έπίσημα μάλιστα κείμενα της Έπανάστασης, καθώς και σε γράμματα μορφομένων ανθρώπων. Παράλληλοι όμως με της δυο αυτές λέξεις βρίσκονται κ' οι έλληνικοί όροι πεζός, πεζοδρομός, γραμματοφόρος, γραμματο-

ταχυδρομικό μ' άλογα, που άλλαζαν στους μεντζιλ-χανέδες. Γενικά ο ταχυδρομός λεγότανε Τάταρης (τουρκ. Τατάρ), κι' ο αρχιταχυδρομός Τατάρ-άγας. Κοντά όμως στα Μεντζιλία, που ήτανε τ' άναγνωρισμένο ταχυδρομείο κ' ύπηρετούσε την ανταπόκριση των αρχών, συχνά ίτως και των ιδιωτών, ποτέ δεν έλειπε και το έκτακτο ταχυδρομείο δουλεύανε σ' αυτό πεζοί, Τατάρ ήδες καθώς είπαμε, όχι μισθωτοί, μά πληρωμένοι π ο δ ο κ ο π ι, δηλαδή μια ξεχωρισμένη τιμή για ένα ταξίδι, κι' όχι από την άρχή πάντα που τους έστελνε, ή τους δεχόταν, αλλά κι'

νομιστής, άγοριάτης (στη σημασία του έκτάκτου ταχυδρομίου), και τέλος ταχυδρομός. Μεντζιλί, δηλ. ταχτικό έριπτο ταχυδρομείο, πριν από το Εικοσιένα ξερούμε πώς δούλευε μεταξύ Χαλκίδος και Γιαννινών, και το κάθε άλογο πληρώνόταν έκάτον γρόσια των δρόμο.—Σ. τ. Σ.

(*) Απόσπασμα από το νέον βιβλίον του κ. Βλαχογιάννη «Τά πρώτα Ταχυδρομεία». Δίδει πολύ περιέργους πληροφορίας, άλλ' είναι και δείγμα γνήσιος δημοτικης γλώσσας, χρησιμοποιοιμένης όχι πλέον εις ποίημα ή διήγημα, άλλ' εις ιστορικήν μελέτην, από δόκιμον συγγραφέα. Σ. τ. Δ.

ἀπὸ τὰ χωρὰ ποῦ περνοῦσαν οἱ Τατά- ρηδες καὶ πιάνα κινάκι ἐκεῖ. Φαντά- ζεται κανεὶς πόσο βράναι στουὺ ἀθώους χωριάτες, μάλιστα τοὺς χριστιανούς, τὸ τυραννικὸ αὐτὸ ποδοκόπι, κοντὰ στ' ἄλλα ἀβάσταχτα οικονομικὰ βάρη, ταχτικά κ' ἔχτακτα, ποῦ τοὺς φορτῶναι οἱ ἀχόρ- ταστοὶ τοὺς τύραννοι.

Ποῖα εἶνε τώρα ἡ ἀρχὴ τῆς σύστα- σης τῆς Ἑλληνικῆς ταχυδρομικῆς ὑπη- ρεσίας, ἀρχίζοντας ἡ Ἐπαναστάση τοῦ Εἰκοσιένα; Εἶναι αὐτὸ ἴσα ἴσα τὸ τούρ- κικο ποδοκόπι. Ἡ Κυβέρνηση δηλ., μόλις ἰδρῦθηκε, καὶ κάθε ἀρχὴ νεοσύστατη, καθὼς βρέθηκε στὴν ἀ- νάγκη νὰ βγάλῃ τῆς πρώτες διαταγές, ἔτσι χρειάστηκε καὶ νὰ τῆς στείλῃ. Ὁ πρῶτος γῶστος τῆς δὲν ἦταν βέβαια νὰ συστήσῃ ταχτικά δίχτυ ταχυδρομικὸ μὲ τὰ διαφορὰ μέρη, χώρες καὶ χωριά, δημοσίαις ἀρχαῖς καὶ κοινότητες, ἀλλὰ ἦταν νὰ στείλῃ τῆς διαταγές αὐτές, σκουδαῖες καὶ κρίσιμες, καὶ νὰ τῆς στεί- λῃ μὲ κάθε τρόπο, μ' ὅποιον ἄνθρωπο, πεζὸν ἢ καβαλάρη, κατὰ τὴν περίσταση, εὗρισκε πρόχειρο καὶ κατάλληλο, καὶ νὰ κάμῃ νὰ φτάσουν ὅσο τὸ δυνατό περὶ γρήγορα. Κατάφυγε στὸ παλαιὸ καὶ βάρβαρο ποδοκόπι.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Table with 4 columns: ΑΑΙ, ΒΙ, ΔΙ, ΕΒΑ, EN, ΒΡΥ, ΓΝΗ, ΚΕ, NON, ΝΗ, ΤΙ, ΛΟΝ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐταὶ ὥστε νὰποτελεσοῦν τὰ ὀνόματα τεσσά- ρων πρωτευουσῶν.

β') Ἐπιγραφή
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλεοθεοδωδάνη
Νὰ καὶ μιὰ Ἐπιγραφή
Ποῦ εὐκόλα θὰ διαβασθῇ
Γ Ι Ζ
Ρ Υ Ο
Ο Η Μ

γ') Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γερμανόπαιδος
Lorange
=Συμφωνον.
=Σχοκός.
=Βόνασος (βῶδι τῆς Ἀμε- ρικῆς).
=Μουσική.
=Σκοῦφος.
=Γυμνός.
=Φωνήεν.
Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Δύσεις τοῦ 12ου φύλλου
α.) Φεῖδαρος, Ἀλ- φειός, Ἀσώπος, Εὐ- ρώτας, Ἀξίος, Πη- νεος, Μέλις, β.) Ἡ μαμά μ' εἶνε 40 ἐτῶν, ὁ Πέτρος 16, ὁ Γεώργιος 14 καὶ ἡ Ἄγνα 10.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 162ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προτάθέντος τὴν 3 Δεκεμβρίου 1916 πρὸς εὐρεσιν τῶν λύσεων, τῶν εἰς τὰ φύλλα τῆς «Δια- πλάσεως» Δεκεμβρίου—Μαρτίου 1917 δημοσιευθεισῶν 226 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. [Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμῶς δηλοῖ τὰς ὁρθὰς λύσεις ἐκάστου, οἱ δὲ δύο ἐντὸς παρενθέσεων, οἱ συ- νοδούμενοι ὑπὸ τοῦ Ε, τὰ ἀπονεμηθέντα εἰς ἕκαστον Εὐσημα. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀριθμῶν, ὁ μὲν πρῶτος δηλοῖ τὰ Εὐσημα τῶν Ἀσέων, ὁ δὲ δεύτερος τὰ Εὐ- σημα Ἐπιμονῆς, συμφώνως τῷ Ὁδηγῷ τοῦ Συνδρομητοῦ, Κεφ. Δ', § 10].

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (16 ἐτῶν καὶ ἥνω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἡρώς Βελισσαρίου, 205 [21+9Ε].—(Ἰσότιμοι, δικαιού- μενοι νὰ δημοσιεύσων εἰς τὴν «Διάπλαιν» τὴν φωτογραφίαν των ἐπὶ πληρωμῇ δρ. 6 διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κλισέ καὶ νάγοράσων, ἐντὸς τριμήνου τὸ πολὺ ἀπὸ σήμερον, ἀντὶ δρ. 5 μόνον, ἕνα, οἰονόηποτε θέλουν, τόμον «Διαπλάσεως» προηγουμένον ἐτῶν ἐκ τῶν τιμωμένων 8 δρ.: Χρυσῆ Ἀετὶς, 188 [19+9Ε].—Διάκων Ἀσπὴρ, 197 [20+8Ε].—Ξεντεμένο Σουριανῆ, 186 [19+9Ε].—Παναγὰς, 196 [20+9Ε].—Βασίλειος ὁ Βουλγαρο- κτόνος, 208 [21+9Ε].—Μεγάλη Ἑλλάς, 207 [21+9Ε].—Ἑλληνικὸν Ἰδιώδες, 221 [23+9Ε].—Παγκόσμιον Ὀνειρον, 206 [21+9Ε].—Κονσταντίνος, 192 [20+8Ε].) ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἀσπὸς Κόρανας, 161 [17+9Ε].—Ἐδγενία Σ. Μα- δέρα, 178 [18+9Ε].—(Ἰσότιμοι, δικαιούμενοι νάγοράσων, ἐντὸς τριμήνου τὸ πολὺ ἀπὸ σήμερον, ἀντὶ δρ. 6 μόνον, ἕνα, οἰονόηποτε θέλουν, τόμον «Διαπλάσεως» προηγου- μένων ἐτῶν, ἐκ τῶν τιμωμένων 8 δρ.: Ἰνὸ, 164 [17+7Ε].—Θαλασοπόδι τοῦ Στάου, 174 [18+8Ε].) ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐνδοξο Σούλι, 138 [14+9Ε]. ΕΠΙΛΟΓΟΙ: Μέγας Ναπολέων, 82 [9+4Ε].—Ἰερὸς Ἀγών, 83 [9+6Ε].—Ἰνδαμ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, 116 [12+6Ε].—Ἀνδρειμῶνος Κορομαυῖς, 111 [12+5Ε].—Κερκυραῖος Θεοφάνης, 120 [12+6Ε].—Ἀρμονιάς, 84 [9+4Ε].—Πύρην Ματιά, 132 [14+7Ε]. ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Τρελλὴ Κορφατοπούλα, 64 [7+5Ε].—Ἐνετικὸς Λέων, 43 [5+2Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12 ἕως 15 ἐτῶν)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Θρίαμβος τοῦ Δικαίου, 186 [19+9Ε]. (Ἰσότιμοι, δι- καιούμενοι εἰς ὅτι καὶ οἱ Ἰσότιμοι τοῦ Α' Βραβείου τῆς Ἀνωτέρας Τάξεως: Ἡρώς τῆς Γραφίης, 201 [21+9Ε].—Ἄθως, 192 [20+9Ε].—Ἀπόρημος Βράχος, 186 [19+9Ε].—Ξανθὴ Ποιγησοπούλα, 176 [18+9Ε].—Ἑλληνικὸς Θρίαμβος, 194 [20+9Ε].—Βαβαρομάχος Ἑλλάς, 174 [18+7Ε].—Ἀυτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου, 195 [20+9Ε].—Ἀρ- γονος τοῦ Καλαύτος, 172 [18+8Ε].—Ξανθὴ Πεταλούδα, 176 [18+8 Ε].—Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, 176 [18+9Ε].—Ἀνδρείος Ἄνδρος, 184 [19+9Ε].—Δοῦξ τῆς Ἡπείρου, 222 [23+9Ε].—Ἰσαυροῦδι τῆς Λευτεριάς, 204 [21+9Ε].—Ἐθνικὴ Ἀναγέννησις, 181 [19+9Ε].—Ὀλοκτόνος, 192 [20+9Ε].—Μυραγὰς τοῦ Ἄγρου, 201 [21+9Ε].—Κένταυρος, 192 [20+9Ε].—Κίννος, 211 [22+9Ε].—Ζοφερὰ Νύξ, 163 [17+7Ε].—Ἰωάννης Β. Λαουτάρης, 209 [21+9Ε].—Μαριὰ τοῦ Φαλλῶν, 172 [18+8Ε].—Ἰωάννα Θ. Μιτάρα, 210 [21+9Ε].—Τρίαινα τοῦ Ποσειδῶνος, 184 [19+9Ε].—Νικητὴς τῆς Ἀθῆναι, 215 [22+9Ε].—Μεγαλο- πρεπὴς Βόσπορος, 211 [22+9Ε].—Καλλιμάντιζος, 204 [21+9Ε].—Φαίδρος, 184 [19+9Ε]. Ἀθάνατο Ναυτάκι, 182 [19+9Ε].—Ἀλκίς, 180 [18+9Ε].—Χρονόφιτος Ἑλλάδα, 176 [18+9Ε].—Ἄγρωστος, 201 [21+8Ε].—Ἀσπὴ τῆς Νίκης, 220 [22+9Ε].—Πανέλλημος Πόθος, 183 [19+9Ε].—Νικητὴς τοῦ Κιλκίς, 197 [20+9Ε].—Ἄρης, 200 [20+9Ε].—Ἀ- λησιμῆτος Σῆρος, 183 [19+9Ε].) ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Γλυκὴ Παρελθόν, 150 [15+9Ε].— Ἀγκάδι, 153 [16+9Ε].—(Ἰσότιμοι, δικαιούμενοι εἰς ὅτι καὶ οἱ Ἰσότιμοι τοῦ Β' Βραβείου τῆς Ἀνωτέρας Τάξεως: Θαλασοπόρος τῶν Κυκλάδων, 155 [16+8Ε].—Τουλιβίθρα, 152 [16+7Ε].—Φάουσις, 147 [15+9Ε].—Ἐνδοξὸς Ὑδρα, 140 [14+6Ε].—Κουκλίτσα, 140 [14+9Ε].—Κυματοθραυτὴς Βράχος, 154 [16+9Ε].—Φιλόπατρις Ἑλληνοπούλα, 141 [15+8Ε].—Μεσορηϊκὴ Ἀκτὴ, 156 [16+9Ε].—Ἡρα, 137 [14+7Ε].—Ἰσοκρίτης Ρεγεντιός, 151 [16+7Ε].) ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Περσικὴ, 133 [14+9Ε].—Κόρη τῶν Κυμάτων, 115 [12+6Ε].—Διαβολάκι τῆς Λαμπρῆς, 134 [14+9Ε].—(Ἰσότιμοι, δικαιούμενοι ν' ἀγο- ράσων, ἐντὸς τριμήνου τὸ πολὺ ἀπὸ σήμερον, ἀντὶ δρ. 7 μόνον, ἕνα, οἰονόηποτε θέ- λουν, τόμον Διαπλάσεως προηγουμένον ἐτῶν ἐκ τῶν τιμωμένων 8 δρ.: Ἐθνικὸς Ἐγω- τισμός, 118 [12+7Ε].—Στρατηλάτης τῶν Ἑλλήνων, 119 [12+5Ε].—Ἀνοικέτιμο Ἀεράκι, 130 [13+8Ε].) ΕΠΙΛΟΓΟΙ: Ἀσπὴ τῆς Δόξης, 71 [8+3Ε].—Μικρὸς Ἀγροκόπος, 80 [8+4Ε].— Ρωβύρος, 105 [11+5Ε].—Ἀσιδεύς, 102 [11+3Ε].—Νέα Ἑλλάς, 68 [7+6Ε].—Φιλοπό- μνη, 106 [11+8Ε].—Χιονοσκεπὴς Ταύγετος, 60 [6+3Ε].—Ἡρώς τῶν Βαλκανίων, 86 [9+5Ε].—Μίρα, 69 [7+4Ε].—Διαβάτης, 69 [7+4Ε].—Ἰσοκρίτης τῆς Σπάρτης, 78 [8+8Ε].—Πειρατὴς τοῦ Αἰγαίου, 105 [11+7Ε]. ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Ἐλευθ. Ν. Ἀποστολίου, 50 [5+3Ε].—Ἑλληνικὸν Χῶμα, 33 [4+2Ε].—Ἄδρα τῆς Θαλάσσης, 51 [6+3Ε].—Νοσταλγός, 42 [5+2Ε].—Ἰωάν. Κουρτά- λης, 30 [3+3Ε].—Θεὸ τοῦ Ὀλύμπου, 28 [3+2Ε].—Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς, 41 [5+3Ε].— Λοξασμῶν Ἑλληνοπούλα, 43 [5+2Ε].—Ἐωσφόρος, 49 [5+2Ε].—Ἰουκέραλος Κέρβερος, 32 [4+2Ε].—Ἰούλιος Καίσαρ, 33 [4+4Ε].—Ἰππεὺς τοῦ Θανάτου, 52 [6+4Ε].—Ἡρώς τῆς Ἀλαμάνας, 52 [6+3Ε].—Παγκόσμιος Βίσηρη, 51 [6+3Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ἐτῶν καὶ κάτω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Γυνθειωτάκι, 197 (20+9Ε).—(Ἰσότιμοι, δικαιούμενοι εἰς ὅ, τι καὶ οἱ Ἰσότιμοι τοῦ Α' Βραβείου τῆς Ἀνωτέρας Τάξεως: Πατρινοπούλα, 181 (14+8Ε).—Ἀθήνης Κλωνάρη, 167 (17+9Ε).—Ἰερὸς Ἑλλάς, 214 (22+9Ε).—Ἀθήνης Στέφανος, 196 (20+9Ε).—Μικρὸς Ἀχαιο, 163 (17+9Ε).—Ἰωάννης, 129 (18+9Ε).—Περσεφόνη Π. Κολοκῦθα, 141 (15+7Ε).—Συριανὴ Ἄδρα, 185 (19+9Ε).—Κασταλι Πηρῆ, 123 (13+7Ε).—Ἑλληνοπούλα, 129 (13+9).—Ναυτίλος, 181 (19+8Ε).—Βυζαντινὸς Ἀυτοκράτωρ, 210 (21+9Ε).—Ἑλληνικὸν Ὀνειρον, 199 (20+9Ε).—Νίκη, 180 (18+9Ε).—Σαφρῶ, 140 (14+8Ε).—Δαυλὸς τοῦ Κανάρη, 120 (12+9).—Κερραυλία, 203 (21+9Ε).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἀλεξ, 103 (11+8Ε).—Ἡρώς τῆς Κρόνας, 102 (11+7Ε). ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἑλληνικὸν Ἄμμα, 85 (9+4Ε).—Γῆ τῆς Ἑλλάδος, 69 (7+6Ε).—Φιλόπατρις Ἡπειρώτης, 80 (8+4Ε). ΕΠΙΛΟΓΟΙ: Ἐπιμ. Α. Καραβίσι, 34 (4+2Ε).—Πρόσοκος, 60 (6+3Ε).—Νυ- κολούλουδο, 56 (6+5Ε).—Ἀσπὸς Γάτος, 57 (6+6Ε). ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Ἐρμῆς Ἐρμῆς, 24 (3+5Ε).—Ἐλευθερία Ἑλλάς, 27 (3+2Ε).—Κωνστ. Μ. Ζήμερας, 27 (3+2Ε).—Ἀ- σασία Ἀπ. Καραβίσι, 30 (3+2Ε)

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΣΕΤΙ ὁρθὰς λύσεις ἀναμείβον τῶν τριῶν τάξεων καὶ οἱ ἐξῆς: Παρὸς, 6 (1+1Ε).—Θρακικὸς Βόσπορος, 9 (1+1Ε).—Ρεγεντὰ, 9 (1-1Ε).—Ἀρχὸν τοῦ Πυρός, 23 (3+2Ε).—Ἰερολοχίτης, 24 (3+1Ε).—Βοσκοπούλα τοῦ Πηλίου, 10 (1+1Ε).—Ἑλλίς τοῦ Ἐθνοῦ, 11 (2+1Ε).—Ἰσοκρίτης Ἀμυνα, 6 (1+1Ε).—Ἑλ- ληνοπούλα, 8 (1+1Ε).—Μικρὸν Ζιζάνιον, 2 (1+1Ε).—Ἀμμ. Π. Χαϊτόπουλος, 11 (2+1Ε).—Δικέφαλος Ἀετός, 7 (1+1Ε).—Γενναία Ψυχή, 7 (1+2Ε).—Ἐρμῆς τῶν Θηβῶν, 11 (2+1Ε).—Χρυσαστὸς τῆς Πύλου, 11 (2+1Ε). Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Γιάγκος καὶ ὁ Λεὺς στὴν ἐξέδρα μ' ἀνοι- πὸ τὸ στόμα παρακολουθοῦν τὴν πτήσιν τῶν ἀετοπλάτων. Ὁ Νεῦτων τοὺς πλησιάζει καὶ μὲ ἄσπρον ὕφος τοὺς λέγει: —Κλείστε τὸ στόμα γιατί θὰ σᾶ; πάρη. Κ' ἐκεῖνοι τὸ σφαλὸν ἀπεροστεγιάς, ἐνῶ ὁ Νεῦτων φέγγει σκασιμένος σὰ γέλια. Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ζιζάνιον τοῦ Λυκείου

Ἡ μικρὴ Λουκία, ἀπὸ τὸ μπαλκόνι, κα- νερέγει μ' ἕνα ποτιστήρι τοῦ, διαβάτας. Ἡ μητέρα τῆς τὴν μαλώνει: —Τὶ κάνεις ἐκεῖ, παληόπαιδο; Καὶ ἡ Μικρούλα. —Μὰ δὲν κάνω κανένα κακό, μωμά. Παίζω ἢ βροχή. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φαιδρού

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 26ην Σεπτεμβρίου 1917.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ἘΣΠΑΘΡΩΜΑΤΟΣ

Μὲ τὸ φυλλάδιον τοῦτο τελειώνει ὁ 17ος Δια- γωνισμὸς Ἐσπαθώματος καὶ ἀπὸ τὸ προσεχές ἄρχει ὁ νέος προκηρυχθεὶς 18ος. Παρακαλοῦνται οἱ Πράκτορες νὰ απεύσων ἢ ἐξοφλήσων τοὺς λογαριασμούς των, διότι θ' ἴσχηται τὴν ἔργασίαν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν Ἀ- ποτελεσμάτων, εἰς τὰ ὅποια δὲν θὰ ληφθοῦν ὑπ' ἄμ. διόλου οἱ καθυστεροῦντες Πράκτορες. Καὶ ἢ μόνον θάπολλοὶ ἀπὸ τὰ βραβεῖα, ἀλλὰ καὶ θάναρθεῖν ὄνομαστί, —πρῶτα ποῦ δὲν ἔγινον ὡς τώρα, ἀλλὰ φέτος θὰ γίνῃ ἕνεκα τῶν ἔπιρετικῶν περιστάσεων, αἱ ὅποιαι δὲν ἐπι- τρεποῦν ἐπιτελεῖσθαι πρὸς καθυστεροῦντας καὶ τὰ ἀχίριστον ποσόν.

ΑΡΧΙΣΕ λοιπὸν τὸ ζεσπῶμα σὰς;... Δὲν ἠμποροῦμαι. Ἄλλως τε ἀρετὰ γράμματα ἔχω λέει ποῦ μοῦ ἀναγγέλλουν τὰς πρώτας ἐνεργ- ρίας. Ἐμπρός, παιδιὰ μου! Ἐνεργήσατε ὅσο ὑπορεῖτε. Τώρα μάλιστα ποῦ ἄνοιξαν καὶ τὰ σχολεῖα, ὑπορεῖτε πολὺ. Πειθεῖτε τοὺς συμμα- χητάς σας, τὰς συμμαθητριάς σας, νὰ παίρουν «Διάπλαιν». Ἰσοκρίτης τους εἶπε τὴν αὐ- θιγὴν τῆς; εἰμὶ τὸ φύλλον, τοὺς συμφορεῖς καλ- λίστην νὰ ἐγγράφωμαι; ἀνδρομηταὶ καὶ νὰ ἐ-

χουν τὰ προνόμια, ἔστω καὶ διὰ μιαν τριμη- νίαν, μὲ τὸ ἀσημαῖον ποσὸν τῶν 2,50 δρ. Συγχρόνως τοὺς βραβευθέντας εἰς τὸν Διαγω- νισμὸν τῶν Ἀσέων καὶ τοὺς παρακαλῶ νὰ ζη- τήσων τὰ βραβεῖα των. Πρέπει ὅμως; νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψει των, ὅτι δὲν εἰμποροῦν νὰ ἐκλέξων πρὸς μόνον ἀπὸ τοὺς ὑπάρχοντας τέσσαρας τό- μους τῆς δραχμῆς, ἴτοι τὸν ὄν. 7ον, 19ον καὶ 21ον τῆς Α' Περιόδου. Ὅσον διὰ τοὺς Ἰσοτί- μους, ἐὰν θέλουν καὶ αὐτοὶ νὰ ἐπωφεληθοῦν τοῦ προνομίου των, πρέπει νὰ ἐκλέξων ἀπὸ τοὺς τό- μους τῶν ἐτῶν 1906 ἕως 1916. Ἐνοεῖται, ὅτι οἱ τελευταῖοι οὗτοι θὰ προσθέσων καὶ τὰ ταχυ-δρομικά, λεπτὰ 50 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ δρ. 1,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Ἐλαβὰ τὸ γράμμα σου, Κ. Μ. Καραβίδη, κ' ἐχάρηκα πολὺ ποῦ ἀπεφάσισ; νὰ μοῦ γράψῃ; ὕστερ' ἀπὸ τέσσαρα χρόνια ποῦ σ' ἔχω συνδρο- μητῆν. Τώρα περιμένω νὰ πάρη καὶ ψευδιάνυ- μον, διὰ νὰ ἔχωμεν τακτικὴν Ἀλληλογραφίαν. Τὸ «Cuore» τοῦ De Amicis, Χαροῦμαι, εἶνε τῶντι πρῶτον βιβλίον διὰ παιδιὰ, κα- θὼς καὶ τὸ «Testa» τοῦ ἐπιστῆ; Ἰταλοῦ Mante- gazza. Ἄλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ δύο, πρὸ πάντων ἀπὸ τὸ πρῶτον, πλήθος ἀποσπάσματα ἔχω δη- μοσιεύσει κατὰ καιροῦς, ὥστε μὴ κοπιᾶσαι νὰ μοῦ σταλῇ ἄλλα. Χάρηκα ποῦ μοῦ ξανάγρα- φες ὕπερ' ἀπὸ ἕνα χρόνο κ' ἐλπίζω τώρα νὰ ἐξακολουθήσῃς τακτικά. Πολλὰ χαριστήματα στὸν Ἀφροίοντα Βόσπορον.

Ἐνὰς ἀγοραστῆς τοῦ Ἰσοκρίτου τῆς Σπάρτης τοῦ εἶπε: «Ὅχι δεκαπέντε, ἀλλὰ καὶ πενήντα λεπτὰ τὸ φύλλον νὰ πάρη, ἔγω τὴν «Διά- πλαιν» θὰ τὴν παίρνω. Μήπως ὑπάρχει καλλίτερον περιοδικὸ γιὰ νὰ διαβάσῃς;»

Ὅσοις εἶσαι στενοχωρημέν. Ἐλευθερο- θεσία Ἑλληνοπούλα, καταφεύγεις σ' ἕμένα κ' ἐρύσκεις παρηγορίαν. Αὐτὸ τὸ ἐνοεῖται. Δὲν ἐνο- εῖται ὅμως τί στενοχωρίαις μπορεῖς νὰ ἔχης στὴν ἡλικίαν σου, διὰ νὰ σοῦ χρειάζεται παρηγορία. Τὰ κορίτσια, σὰν καὶ σένα, πρέπει νὰ εἶναι πάντα φαειρά, εὐδαίετα, εὐχαριστιμένα. Καὶ νὰ μὲ διαβάσων, ὅχι γιὰ νὰ παρηγοροῦνται, ἀλλὰ γιὰ νὰ γίνωνται τὴν χερά των.

Παλλημάρι τῆς Φαίης, ἄ; ἐλπίζωμεν, ὅτι τὸ νέον σου ψευδιάνυμον θὰ χρησιμοποιοθῇ πε- ρισσότερον. Κ' ἐγὼ ἤμου λυπημένη ὄλον τὸν χειμῶνα, ποῦ ὁ ἀποκλεισμός μου στερούσε τό- σους πολλοὺς φίλους. Χαριστήματα στὸν Ἰσοκρί- τον, Ἐλευθερία, Ἐλευθερία, Βελζεβούλ.

Καὶ τοὺς ἤλθες ἀπὸ τὴν ἐξοχή, Γλυκὴ Παρελ- θόν. Εἶμαι πολὺ εὐτυχῆς, ποῦ ἡ πρώτη σου σκέψις, μετὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ σπιτιοῦ, ἦτο νὰ μοῦ γράψῃς. Ναι, καλὰ ἔκαμες ποῦ, ἄμα ἐδιάβασες τὴν Ἐπιστολὴν τοῦ κ. Φαίδρου γιὰ τὸ χάρει, ἐπήγες σὰ χαροποκλιετὰ κ' ἔκαμες τὴν προμηθεῖάν σου διὰ κάθε ἐνδεχόμενον.

Μὲ ἀπεξημῶσε ἡ μεγάλη σου ἐπιστολή, Ἄλκη, διὰ τὴν διημονὴν σιγῆν. Καλὰ αὐτὰ ποῦ μοῦ γράφεις διὰ τοὺς Συλλόγους, ἀλλ' εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐφαρ- μοσθοῦν. Σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον.

Πολὺ σωστὰ σκέφθηκες, Γέρο τοῦ Μωριά, ὅτι διὰ νὰ σοῦ ἀπαντήσω μὲ φορὰ κ' ἐκτενωῶ; δὲν ἔπρεπε νὰ θυμώσῃς ποῦ δὲν σοῦ ἀπαντοῦσα, ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθήσῃς; νὰ μοῦ γράψῃς. Καὶ νὰ ποῦ μὲ μέρη, βρέθηκε τόπος κ' εὐκαιρία καὶ σοῦ ἀπάντησα. Μακάρι νὰ ἐσκέπτοντο ἔτσι ὁ- λοί! Ἀλλὰ δυστυχῶς μερικὸι θυμώσαν καὶ πα- ραπονοῦνται, ὅταν δὲν βλέπουν ἀπάντησιν καθ' ἑ- βδομάδα. Σὰ νὰ τὸ κάνω ἐπιτήδης! Μὰ δὲν ἐνο- οῦν λοιπὸν, ὅτι ἐγὼ πρώτη λυπόμαι, ὅταν ἔχω ἐμπρός μου πολλὰ γράμματα καὶ ὀλίγον τόπον διὰ ν' ἀπαντήσω; Καὶ τότε τί κάμνω; Παίρνω μὲ τὴν σειράν τάχα καλύτερα. Κι' ἄμα γέμισῃ ὁ χώρος, περὶ τὰ τῶνα στὰς «Ὁραίας Ἐπιστολάς». Καὶ ἴσα-ἴσα αὐτὸ θὰ κάμω καὶ τώρα, ποῦ ἄλλος τόπος δι' ἐκτενεῖς ἀπαντήσεις δὲν ὑπάρχει. Λοιπὸν:

Ὁραίας ἐπιστολάς μου ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα καὶ οἱ ἐξῆς: Λευτεριά στους Σκιά- βους, Ὀνειρον τῆς Κύπρου, Κυπριακὴ Ἐν- κλεισι, Πηλεῦς, Ἐθνοφύλαξ, Μεσορηϊκὴ Ἀκτὴ, Μεγακροῦν Διαβολάκι, Κλέβρινο Βόλι, Ἰωάννης, Μαιμουδίτσα, Ἐδελφίς Μα- κεδόν Σανθῆρη τῆς Ἐλευθερίας, Τραγοῦδι τῆς Λευτεριάς, καὶ Ἀνοικέτιμο. — Ἐξ- τελέσας τὰς παραγγελίας; των καὶ τοὺς εὐχαριστῶ διὰ τὰ καλὰ των λόγια.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ. Ἀυτὴν τὴν ἐβδομάδα ἔλαβα τὰ ἐξῆς: «Ἀπὸ τὰ Φαειρά». — «Ἀνέκδοτα». — «Ἰσο- τῆς; καὶ Ἐνοεῖται». — «Ἐπιμῆτα». — «Ἡ Σε- λήνη». — «Στὸ Σεπτέριον τῆς Νίκης». — «Ἡ ἐκδι- κησις τοῦ μικροῦ Ἀρελοῦς». — «Γαλήνη». — «Βοηθῆτε ἀλλήλους». — «Εἶμαι καλὰ». — «Σὰν εἶ νὰ λέν;». — «Παιδικὰ Πνεύματα» καὶ διαφορὰ διὰ τοὺς Ἐβδομαδάρχους Διαγωνισμῶν.»

ΕΙΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἰὸδδεν ψευδιάνυμον ἐμφανίζεται ἡ ἀνανοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος δρ. 1. Τὰ ἐμφανόμενα ἡ ἀνανοῦται λοχίου μέρη τῆς 30 Νοεμβρίου 1917. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἀ- νήκον εἰς ἀγρία, καὶ δὲν ἀπὸ Κ. εἰς κορίτσια.

Νέα ψευδιάνυμα: Αἰματοβαμμένη Κυ- νολένκος, ἂ. (ΑΚ). Κυνολένκος στὴν Πόλι, ἂ. (ΑΒ). Ἐρημίτης, ἂ. (ΜΠ). Κλερτοπούλο τοῦ 21, ἂ. (ΔΔ). Ἑλλάς τῶν Ὀνειρῶν, κ. (πρῶτη Γλυκεῖα Ἄδρα). Ἀσπὴ, κ. (ΕΔ). Με- λαρολογικὴ Ναυτοπούλα, κ. (ΣΠ). Ζωὴ τῶν Προσοκόπων, ἂ. (ΓΜ). Μητέρα Ἑλλάς, ἂ. (Μεσορη). Ἀκτὴ.)

Ἀνανεώσεις ψευδιάνυμων: Κάκια κ. Ποιγημισσα τῶν Δολλαρίων κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλά- ζων: ἡ Λευτεριά ἢ Ὄνειρον (0) μὲ Ξαν- θὴν Ποιγησοπούλαν, Λοξασμῶνος Ἀθήνας, Γερμανόπαιδα. — ὁ Ἐθνοφύλαξ (0) μὲ Ἐρη- μὴν Βαροπούλαν, Ἀκτὴν, Ζυνεάνας, Ξανθὴν Ποιγησοπούλαν, Ἰγυρον τῆς Ἐλευθερίας, Πολυκὸν Ἀσπὴν, Κομμικὸν Ἀριστοφάνην, Δικέφαλον Ἀετόν. — ὁ Ἐρημίτης (0) μὲ Νι- κητὴν τῆς Ἀθῆναι, Παύλον Κλωμόν, Τρισέ- γεννην, Ἰδιοτοπορην, Ξανθὴν Ποιγησοπούλαν, Τραγοῦδι τῆς Λευτεριάς. — ὁ Κλερτοπούλο τοῦ 21 (0) μὲ Παγκόσμιον Ὀνειρον, Γερμανό- παιδα, Ξανθὴν Ποιγησοπούλαν, Βελζεβούλ. — ὁ Τριόκος (0) μὲ Λευτεριά στους Σκιά- βους, Ἰαπέα τοῦ Θανάτου, Ἰνθὴν Ποιγη- σισσαν, Δούμισσαν, Μαρονησίαν, Τρισέγγνην, Ἰσιδα, Σέβρον Κορμάν, Ἑλληνικ

φύλλον έλαξε ή συνδρομή σου). Τρελλόπαδο των Πατρών (ή Έγκριστις έγινε σύμφωνα με τον κανονισμόν και ούτε εμπορεί να γίνη κατ' άλλον τρόπον). Κωνστ. Δ. Έλευθ. (μπήκη τόνομα κατά λάθος, αντί του ψευδώνυμου Νικητής της Αδριαν). Νικ. Ε. Νάλκ. (εις τήν διάθεσιν σου δρ. 1,10, διότι ο «Μικρός Λόφος» εις τον 22 τόμον, τιμάται δρ. 2,50). Δημ. Σ. Κόν. (θα στον στείλω). Τιάρχον (το ξέρω για σένα' αλλά μπορούσα να κάμω έκείρασιν; οι άλλοι τι θα έλεγαν;). Θέρμιον 'Απόλλωνα (γαι, ύπάργει τέτοιο ψευδώνυμον' το ψηφοδέλιον θα το κάμει μόνοι σας). 'Αθάνατο Ναυτίλι (2, τι να σου κάνω;). Έξέχασα το γράμμα σου με την διόρθωσιν' είνε δυνατόν να θυμούμαι όλας αυτές τας λεπτομερείας; έπρεπε να ξναστείλεις όλη την απάντησιν). Τυρολέον (τά είπαμεν ποσπει να γράφετε καθαρά και σύντομα, διότι ή Λογοκρισία ανοίγει όσα γράμματα θέλει' κ' ένοείται ότι δεν πρέπει να γράφετε διόλου πολιτικά' άλλως τε αυτά δεν μάρτυσον και μένα). 'Ελλάδα του Γένους (Έλαβα κ' εύχαριστώ πολύ γιά όσα γράφεις). Τσαγοδι της Δευτεριάς (τώρα βεβαία δεν μπορούν νάλλάξουν οι βροι' άργότερα, βλέπομε). Σταμάτην Κ. Δελ. (πολύ προσεχώς). Μπουμπόταν (και γιαι να μήν το εδέησ; είνε πολύ νόστιμο). Γεώργιον Κ. Βήγ. (δ κ. Φαίδων έλαβε το γράμμα σου ται σ' εύχαριστεί πολύ γιά όσα γράφεις). Μαργησίαν και Φαίδρον (τά θερμά μου συλλυπητήρια' ή

καμένη ή γιασιά... χάχτε την εύχούλα της). Πηνελόπη Σ.Μ. (πλησιάζουν, μήν ανησυχής). Χουσόφτερον 'Ελλάδα (ενεκήθησαν, αλλά πού τόπος) Μικρόν 'Αθηναίων (βεβαίως εμπορείς;) Γελοιογράφον (γαι, αυτό θα γίνη και πολλά άλλα' ή ερήνη θα δώση μίαν νέαν ώθησιν εις την καλλιτεχνίαν). Ναυτίλαδα (έχι, ή αγορά τόμων δεν λογίζεται εις το Ξεσπάθωμα' και' ούσιαν όμως είνε)' Ξανθήν Μελαχροινούλαν (παραστικά του αδελφου σου)' Μαγευτικήν Θεάν (το Η' Κεφάλαιον του 'Οδηγού, εις το Ιον φύλλον έχει δ)ας τας οδηγίας περι Μ. Μυστικόν) Νεύτωνα (καλά, δεν λέγω τίποτα...)' Ζιζάνιον του Λυκαίου (παραστικά) Κ. Μ. Κ. (έστειλα έκ νέουβδ 6 και 41.) Ταυρομάχον (να τά εκατοστήσῃς!) Νσαρόν Ντεντενιβ (δεν είνε συνδρομηταί)' 'Ελλάδα Νικητριαν (δ κ. Φαίδων θα το εδέηγε το μεγάλην εύγνωμοσύνην)' Έβελην Νέον, 'Αρίσταρχον τον Σάμιον, 'Ηρωα του Σουλίου κτλ. κτλ.
Βαβαρομάχον 'Ελλάδα, 'Αλέξ. 'Αθ. Το. Νσαρόν 'Εφοπιστήν, Πλούσιον Φουκαράν, Βασίλειά των Δασών, Θεόδωρον Κ., Μανιατοπούλαν (Έλαβα, εύχαριστώ)
'Αντ. Δ. Τζ., 'Αμείωμην Ψαροπούλαν, 'Υπερήφανο 'Ελληνοπούλο, Χουσόν 'Ακτίνα, 'Ελευθερωθείσαν 'Ελληνοπούλαν, 'Αθ. Γ. Μαντ. (έστειλα).
Εις όσας έπιστολάς έλαβα μετά την 25ην Σεπτεμβρίου, βάπαντήσω εις το προσεχές.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

IZ-155
Αγαπητά Διαπλάσπουλα! 'Ιδού ή εν Θεσσαλονίκη Πανελληνιος Σύλλογος «Πατρις» σκοπών ευρύτεραν διάδοσιν της Διαπλάσεως και βοάδουσιν καλλυτέρων ψευδωνύμων. 'Εξέλεγή Πρόεδρος: Αίματοβαμμένη Κωνσταντικός, Ταμίας: Κωνσταντικός στην Πόλι. Ζητούνται δραστήριοι αντιπρόσωποι. Συνδρομή μηνιαία 30. Τρίμηνος 70. Διεύθυνσις: Αίματοβαμμένη Κωνσταντικός, Poste Restante, εις Θεσσαλονίκη.
IZ-143(B)
ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
'Υποψήφιος Δημοψηφίσματος 1917
IZ-144 (γ)
Κάθος του 'Ιερού 'Αγώνος εις τον προκηρυσθέντα διαγωνισμόν των ψευδωνύμων. Αιτούνται συνεργάται. 'Ιερός 'Αγών
IZ-163

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΟΝΕΙΡΟ

IZ-156
ΚΛΕΥΤΟΠΟΥΛΟ ΤΟΥ 21
'Υποψήφιος Δημοψηφίσματος του 1917
IZ-157
ΔΗΛΩΣΙΣ
Οί άρχηγοί του «'Ελληνοπαιδος» και της «Σιδηροάς Συμμαχίας» έθόντες εις Ήξηγησιν, αναγνωρίζουσι άμοιβαίως την ίσχυν των υπ' αυτούς κομμάτων και μη δυνάμενοι, λόγω των όρων του έφετεινού Δημοψηφίσματος, να εξακολουθήσουν ευγενείς άγώνας, τείνουσιν ειλικρινώς την χείρα προς συμφιλίωσιν.
ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΙΔΕΟΛΟΓ
IZ-158

ΘΡΙΑΜΒΟΣ

ΔΟΞΑ!! ΝΙΚΗ!!
ΟΛΟΙ ΑΣΠΡΟ
ΣΤΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ
ΣΠΙΝΟΗΡ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
υποστηριζόμενον υπό του Συλλόγου «'Ελευθερία»
IZ-159
Αγαπητοί Συνάδελφοι! 'Αποφασίσασα να έκθέσω ύποψηφιστήτα εις το έφετεινόν Δημοψήφισμα, — επειδή έχω την ιδέαν, ότι πρέπει να βραβεύονται τά άληθινά ύπερόχα ψευδώνυμα και επειδή νομίζω ότι το ψευδώνυμόν μου συγκεντρώνει πόησιν και πατριωτισμόν, — παρακαλώ όπως τάχη τής υποστηρίξεως όλων σας.
ΕΛΛΑΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ
'Ευχαριστούσα έκ των προτέρων.
IZ-160
Χουσή 'Ακτίς, τί γίνεσθαι; Με ένθυσμαι; 'Δέχσαι άλληλογραφίαν; Περιμένα απάντησιν.
Μελαγχολική Ναυτοπούλα
IZ-161
'Αόφνης Κλωνάρι, Δέχσαι άλληλογραφίαν; Πώς πέρασες σ' ταξείδι;
Βοσκοπούλα του Πηλίου
IZ-162
'Ιδού ή εν Πάτραις Σύλλογος υπό την έπισημίαν «'Ελπίς», σκοπών έχων την ευρύτεραν διάδοσιν της «Διαπλάσεως» και την εν τούτοις Δημοψηφίσασα ψήφισιν των ώρατοτέρων ψευδωνύμων. Ζητούνται αντιπρόσωποι έξ όλων των μερών. 'Απευθυντέον: Ντίον Βλ. 'Ανωτόπουλον, οδός Κανακάρη 14, Πάτρας.
IE-164

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΟΝΕΙΡΟ

IZ-165
Νεύτων, ρώτησε μόλις σου τον κ. Κανιλόπουλον. — Αγαπητοί συμμαθηταί του Λυκαίου, με γιαι μας τον καινούργιο χρόνο Ζιζάνιον του Λυκαίου
IZ-166
Ψήφιστε τή γλυκειά μας ΜΗΤΕΡΑ τή τατρειτή μας ΕΛΛΑΔΑ! 'Έχετε καθήκον

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Συντάσσμενον υπό του 'Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις τήν χάραν ήμων άπρησείας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

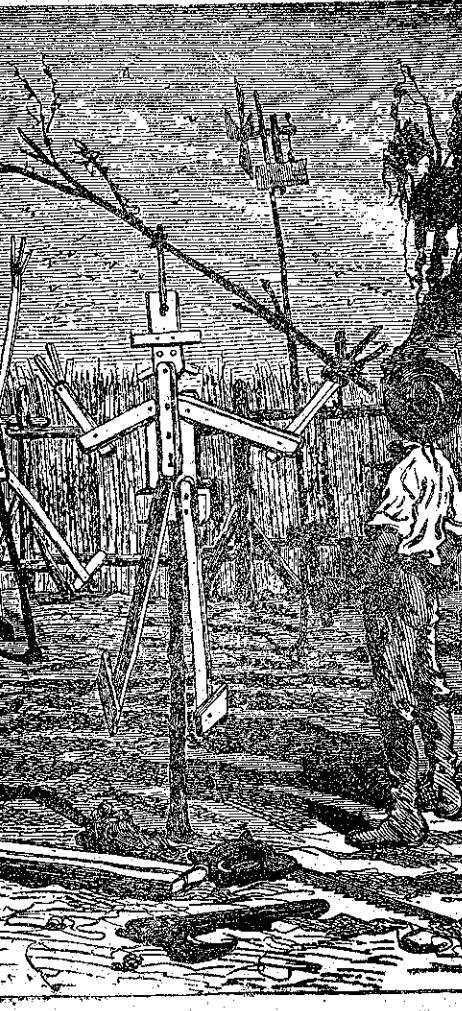
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
'Εσωτερικού	'Εξωτερικού	ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879	Διά των Πρωτόφων 'Εσωτερ. Λ. 15. 'Εξωτερ. Λ. 20.
'Ετησία δρ. 8.—	'Ετησία φρ. 10.—	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΤΗΣ	Φύλλα προσηφόμενα έτών, Α' και Β' περιόδου τιμώνται έκαστον λεπ 20
'Εξάμηνος 4,50	'Εξάμηνος 5,50	ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Τριμηνος 2,50	Τριμηνος 3.—	'Εν 'Αθήναις, 7 'Οκτωβρίου 1917	'Οδός Εθνομίτου δρ. 38, παρὰ τὸ Βαζβάκειον
Αι συνδρομαί άρχονται τήν 1ην έκάστου μηνός.		Λερίδος Β'. — Τόμος 24ος	'Ετος 39ον. — Αριθ. 45

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυθιστόρημα υπό ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)
'Επειτα οι άποικοι έπήραν την άριστην όχητή της Ευχαριστίας κ' έφθασιν σε λίγο στον άγκωνα που έσχημάτιζε το ποτάμι.
'Εκει έσταμάτησαν να έξετάσουν το μέρος και το βρήκαν κατάλληλο για να στηθή το γεφύρι.
Τώντι, από το σημείο αυτό ως το Πόρτο-Μπαλόνι της μεσημβρινής άκτης, ή απόστασι δεν ήταν παραπάνω από τριάμισυ μιλία' εύκολα λοιπόν θα μπορούσαν νάκοιζουν δρόμο άμαξίτο από το γεφύρι ως το λιμανάκι, γιά τή συγκοινωνία που ήθελαν.

Ζοντας από τή γωνία που άκκουμπούσε στο παλιό μεταγγιστήρι, και τελειώνοντας στην τομή εκείνη, που είχαν κάμει, για να φεύγουν τά νερά. 'Η βορεινή, από τήν τομή αυτή ως τή θάλασσα, έπροστατεύετο από τον καινούργιο ρύακα και καταρράκτη, τον τεχνητό, κ' έφθανε να πλατύνουν τήν κοίτη του, έπάνω από το ποτάμι, για να μη μπορούν να τον περουν τα ζώα.

Στήν ανατολή, ήταν αυτή ή θάλασσα, από το στόμιο του καινούργιου ρυακίου ως το στόμιο της Ευχαριστίας, καθώς και στη μεσημβρινή, από το στόμιο της Ευχαριστίας ως τον άγκωνα της, εκεί όπου έμελλε να κατασκευασθή το γεφύρι.
'Εμείς λοιπόν μονάχα ή δυτική πλευρά του όροπεδίου, από τον άγκωνα του ποταμού ως τή μεσημβρινή γωνία της λίμνης, ένα διάστημα ενός μιλίου, απ' όπου μπορούσε να περάση όποιος ήθελε. 'Αλλα ήταν πολύ εύκολο να σκαφουν ένα χαντάκι πλατύ και βαθύ, και να το γεμίσουν νερό από τή λίμνη. Θάκωναν δηλαδή τά νερά της να τρέχουν μέσα στο χαντάκι, και τα περισσεύοντα, μ' ένα δεύτερο καταρράκτη, θα έχύοντο στην κοίτη της Ευχαριστίας.
— 'Ετσι, έπροσθεσε ο μηχανικός, το όροπέδιο της Τερψιθέας θα γίνη άληθινά νησί, περικυκλωμένο παντού από νερά, και δεν θα συγκοινωνή με το ύπόλοιπο της νήσου Αίγκολν παρ' από το γεφύρι που θα κάμουμε στην Ευχαριστία, από τα δυο γεφυράκια που έχουμε ήδη στον καταρράκτη και από τάλλα δυο που θα κάμουμε, το ένα στο χαντάκι που σας προτεινω να σκάψουμε, και τάλλα στην άριστερή όχητή της Ευχαριστίας. 'Αν λοιπόν αυτά τα γεφυράκια και τά γεφυράκια θα μπορούν να σηκώνωνται κατα βούλησιν, τόροπέδιο της Τερψιθέας θα είνε προφυλαγμένο από κάθε έπιδρομή.

Ο Κύρος Σμιθ, για να τον καταλάβουν καλλίτερα, είχε σχεδιάση ένα χάρτη του όροπεδίου.
'Ερωματικά εκίχθερα, φρελιόμενα στη φαντασία του Πέγκροφ... (Σελ. 358 στ.β)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια του 167ου Διαγωνισμού Δύσεων
Αδγούστων—Νοεμβρίου
Αι λύσεις δεκταί μέχρι της 25ης Δεκεμβρίου

- 557. Αεζύριφος
'Αρχαίος θεός ενόδη
Μ' ένα μικρό λιμάνι
Και εις τήν 'Ιταλίαν
Μιά πόλις άνεφεήν.
'Εστάλη υπό Εύγενίαν Μ. Τυμβίου
- 558. Συλλαβογρίφος
'Αν έμπρός στη νύκτα βάλης.
'Ενα γράμμα μοναχό,
Θά φυτρώση ένα δένδρο
Καρποφόρο, έκωτικό.
'Εστάλη υπό της Νεράιδας του Βοσπόρου
- 559. Μεταγραμμτισμός
Κρουσιόλο πολυτίμου
'Αλλάξω ένα γράμμα,
Και βασιλεύς αρχαίος
Προβάλλει εν τώ άμα.
'Εστάλη υπό του 'Ονηάου της Κύπρου
- 560. Τονόγριφος
Είμαι ρήμα, από εκείνα
'Οπου βεβαία θα ξέρης.
'Αν τον τόνον μου κινήσῃ,
Εις τας Μοίρας θά με εύρης.
'Εστάλη υπό τὸ 'Ανδρέο Κυπριόπουλο
- 561. Γωνία
+ * * * = Κατοικία πτηνών.
* + * * = 'Επιφώνημα.
* * * * = 'Επιθέτον κοινάτατον.
* + * * * = 'Απάτη.
+ * * * * = Νήσος του Αιγαίου.
Οί σταυροί όπτικόν όργανον.
'Εστάλη υπό της Καρυάτιδος
- 562. Ποικίλη Άκροστιχίς
Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρῶτης τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, ἀποτελοῦν ἀρχαῖον γλῶσσην.
1, Ἀμφίβιον. 2, Στρατηγός. Ἀθηναίος. 3, Ὄρα του έτους. 4, Πρωτοπόσα Βύρωνική. 5, Κράτος της Βύρωνης. 6, Κράτος βαλκανικόν. 7, Ζών φορητήν.
'Εστάλη υπό της Τρελλῆς Κορφατοπούλας
- 563. Ἑλληνοσύμφωνον
αααα—αηη
'Εστάλη υπό του Κυριακού 'Αστέρως

564. Γρίφος

τι ι λιλιλιλ λιλιλ
τι ι ι ι ι ι ι ι
Οὐδ' ι ι φ' ι ι ι ι
τι ι ι ι ι ι ι ι
τι ι ι ι ι ι ι ι
'Εστάλη υπό της Ζανέτας

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
δσων αι λύσεις άδιακριτός φυλλάδιον
έλήφθησαν από 20-26 Σεπτεμβρίου
ΑΘΗΝΩΝ: δ 'Ιππότης, Α. Σ. Κόκκινος, Κωνσταντικός Λάβρονον, Γαλιάν Σταυροφόρο, 'Αντζελ Γεωργεβίτης, Χ. Παντελοπούλος, Ι. Φ. Γενεράλης, 'Αν. Φ. Ροδοκανάκης, Μαρία Γ. Ζαβαρού, Φασαλίας, Στ. Ι. Ναυτής, Γ. Α. Καζερίμης, 'Ηλ. Ζ. Γιαννούπουλος.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Δούριος 'Ιππος.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Κ. Ε. Παναγιής.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Μαγευτική Θεά.
ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ: 'Αννα Α. Καζερίμην.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Καστροφύλο του 21, Στ. Κ. Δελακάτσος, 'Αθηνά Παπαχροινάδου.
ΑΙΜΝΗΣ: 'Ιω. Γ. Μήτιας, Π. Ζαυάνος, Εδάγ. Φ. Εθαγγελινός, Γε. Λαζαρίδης, Μόνα Λαζαρίδου, Τζίλια Λαζαρίδου, Ν. Λαζαρίδης, Άνδρα Λαζάρου, 'Ελεν Λαζάρου, Ρολάν Λαζάρου.
ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΥ: Νεύτων.
ΠΑΤΡΩΝ: Κ. Α. 'Αναστασόπουλος, Μίμης 'Αναστασόπουλος, 'Ελενίσα 'Αναστασοπούλου, Γ. 'Αναστασόπουλος, Καστούλα Γ. Παναγιωτοπούλου, Ντίνο Β. 'Αντωνόπουλος, Νίτσά Β. 'Αντωνόπουλου, 'Ελένη Γ. Κρητικού, Στ. Γ. Μπεκατώρος, Γώγος Μπεκατώρος, Εύγενία Ν. Βουσελόβη, 'Οδ. Γ. Παπανδρόπουλος, 'Ηλεκτρα Θ. Παπαμικροπούλου.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Τ. Α. Παπαδόπουλος, Καίτη Α. Γρηγοροπού, 'Αγγ. Κ. Κόλιας, Α. Σαπασόπουλος, 'Ηλ. Ζαροκαστας, 'Αρης Βασιλειάδης, Σωσώ Δ. Φοντοπούλου, Α. Πιτσάκης, 'Ελένη Α. Σακελλαροπούλου, Ν. Ι. Σακελλάριος.
ΠΥΡΡΟΥ: 'Αγ. Θεοφιλόπουλος, 'Ηλ. Ι. Θεοφιλόπουλος, 'Αν. Ι. Θεοφιλόπουλος.
ΣΥΡΟΥ: Μαρία Κοή, Μόσα Α. Δαπόντε, Θεοδώρα Γ. Μυχαήλ, Μαρίνα Π. Κατσιμαντή.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Τάνης Κλεισούνης, 'Αλ. Α. Κοτοπούλης.
ΦΑΩΡΙΝΗΣ: Δ. Φ. 'Αντωνιάδης.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Λουκία 'Εμ. Μακρυγιάννη.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
'Ολην τὴν ἀνωτέρω τὰ δνόμενα ετέθησαν εις τήν Κληροσύλα και έκλήρωθησαν οι εξής δύο: ΑΝΖΕΛ ΓΕΩΡΓΕΒΙΤΗΣ εν 'Αθήναις και ΑΘΗΝΑ ΠΑΠΑΧΡΟΝΙΔΟΥ εν Λαρίσση, οι όποιοι ένεργήσαν διά τρεῖς μήνας από 1 'Οκτωβρίου.